

Pub på campus

Arbeidet er i gang for å skaffe UiTø et etterlengtet vannhull. side 8

HØGSKOLESTUDENTENE MA UT I VERDEN

Enig med Tromsbuss

Etter et vellykket møte med Tromsbuss, har teknisk direktør Kathrine Julin Petersen gode nyheter til studentene. side 11

Freden senket seg

Studenter og ansatte markerte FN's internasjonale fredsdag. side 9

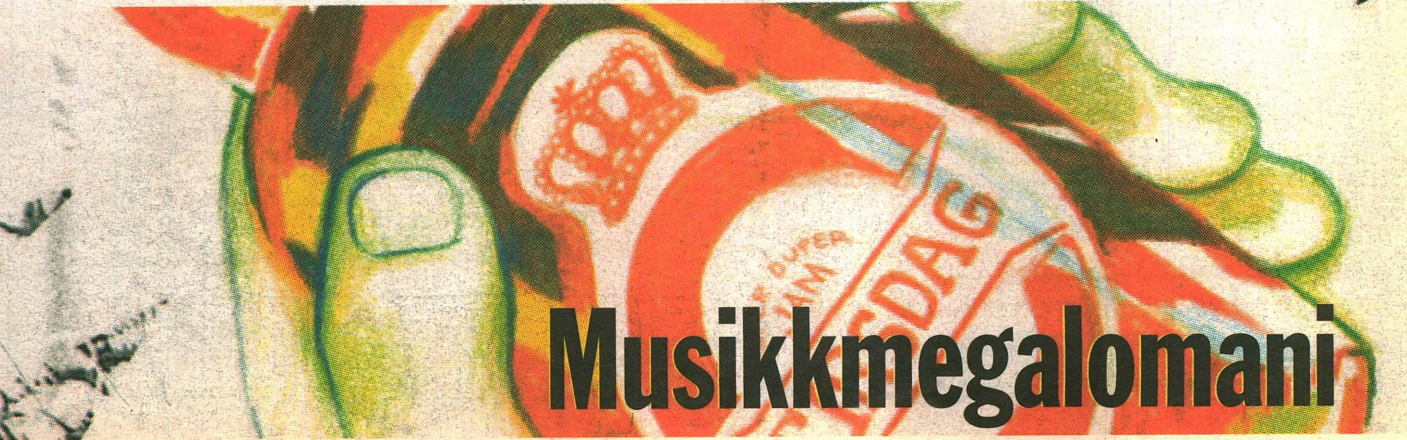

Partyprofessoren

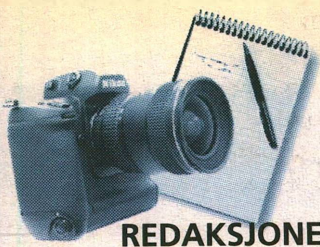
Møt Gillian Ramchand, den smarteste dama på nattbussen. side 10

På Høgskolen i Tromsø (HiTos) har Studenttinget satt ned en egen arbeidsgruppe for å stimulere til økt utveksling. Antallet utvekslingsstudenter er fremdeles alt for lavt, men tendensen er klar både på HiTos og UiTø: Stadig flere benytter seg av muligheten til å studere i utlandet. side 2 (leder), 4,5 og 6

Musikkmegalomani

REDAKSJONEN

Agnieszka Brzycka
Andreas Rutlin
Bente Jensen
Bård Follerås
Calle Manøver
Clemet Askeheim
Dragica Vidovic
Emilie Ekeberg

Endre Gabrielsen
Espen Sandberg
Frithjof Eide Fjeldstad
Glenn Fagervik
Harald Ziegler
Helene Skjeggestad
Ida Walenius
Ina Løwold

Joep Aarts
Jørn Normann Pedersen
Lene Heitmann Rasch
Lisa Merethe Halvorsen
Lone Dybdal
Mari Sofie Andreasen
Marthe Nustad
Monica Westvold

Niels Petter Pettersen
Siri Katrine Gaski
Stian Johansen

3

Onsdag 28. september 2005

NEWS IN BRIEF

Exam for UiTø. -In October the National Organ for Quality in Education (NOKUT) comes to evaluate quality assurance system at UiTø and if they don't like it, they can quarantine UiTø and it can lose the right to exchange programs. NOKUT is a direct consequence of the Bologna-process, 40 European countries, developing coordinated system to make education more flexible. It means ex assurance of quality through student evaluations. UiTø is the first to be evaluated. NOKUT will evaluate *quality assurance system, not quality.*

More students abroad -The number of exchange students who travel abroad from UiTø has become noticeably higher the last years. Among other things there's better information both on paper and online, videos and travellers cafes in the faculties, says Astrid Revhaug, international advisor at UiTø. According to the quality reform and Bologna-process that mean mobility, quality, and unified mark system, students should travel in the easiest way possible. The goal is that the number of incoming and outgoing students is the same. Our goal is 10% exchange students, both to and from Norway, adds Revhaug. The authorities' goal is 20%. We have started to revise 250 existing agreements. Some of them are inactive. At University College, the number of travelling students was lower last year. They want to change it.

"Food for thought" - said flyers that students distributed on campus 21/09, on the UNs International day of Peace. Several student organisations observed it. They started with a torch and appeal at the labyrinth, from where they started the peacefully with oriental instruments and flyers. In front of the main canteen everybody could ring the bell for peace or write a sentence, name or the word peace in their own language on a banner. From noon, in Bodega spoke: Aman Kadir, prev. student activist in Ethiopia and prof. Ole D. Mjøs from the Nobel Peace Prize Committee. There was also some music, specially composed for the day.

Cheers! - The Student Board has started working to get a pub on campus. -A meeting place where you can buy coffee, beer and wine, but no food, says Leader Frode Henriksen. The Board was inspired by other Universities in Norway. -It is still in the starting phase, but we think it will be open 12-18, maybe 20h. People think it's a good idea. The Board hopes that Driv has a central role. -If we get the support we want, we can count on first beer fall '06. It will be in Hovedgården, either where the bookstore is, or where the old canteen was. It will return (student) life to the building.

Om busser og parkeringsplasser

DEBATT

AV BÅRD FOLLERÅS
STUDENT OG KOMMUNESTYRERE-
PRESENTANT FOR SV I NORDREISA

I forrige utgave av Utopia kunne man lese om parkeringsproblemer på universitetet. Leder ved teknisk avdeling på UiTø, Kathrine Julin Pettersen vil avgiftsbelegge samtlige parkeringsplasser på campus. Andre løsninger som parkeringskort for studenter har vært vurdert, men de er ifølge Julin Pettersen ikke praktisk mulig å gjennomføre. Spørsmålet blir da om parkeringsavgiften er en god idé. Hvis ikke, finnes det da noen andre muligheter for å løse problemet? Parkeringsplassene på universitetsområdet er som kjent ment for studenter. Vi vet da også at mange av plassene blir opptatt av sykehusansatte som vil slippe å betale parkeringsavgift på deres anviste parkeringsplass.

Dette er svært uheldig fordi det skyver problemet over på oss studenter. De sykehusansatte har jevnt over bedre økonomi enn studenter, og derfor burde de ha mye bedre mulighet til å betale parkeringsavgifter enn hva vi studenter har. Selvfølgelig er det mange som irriterer seg over en del av de sykehusansattes oppførsel, men det er ikke dette som burde være hovedfokuset. De fleste som er mye på universitetet bor innenfor et slikt område at det burde være fullt mulig å bruke bussen. For en del vil det skape såpass mye ekstra komplikasjoner å busse i forhold til å kjøre privatbil at det vil bli vanskelig, men for den jevne student er det ikke noe problem å ta bussen. Når vi da også er klar over hvilke miljøutfordringer vi står overfor, er det egentlig vår plikt å bidra til å kutte utslippene. Det burde si oss noe når studenter velger å kjøre bil i

stedet for å ta bussen på samme tid som vi ser at bensinprisene, og dermed utgiftene for å kjøre bil, øker enormt mye. Jeg tror ikke det er fordi studenter ikke har tanke for miljøet. Jeg har inntrykk av at de fleste er fornøyd med rutetider og avganger. Det jeg derimot har inntrykk av at de fleste irriterer seg over er de høye prisene. For å få flere til å ta bussen må det lønne seg i forhold til å kjøre bil, og slik det er i dag er det billigere å kjøre selv når man bare skal korte turer. Med en enkeltbillettpris på 21 kroner er det ikke rart at mange velger å ta bilen. Selvfølgelig er det fullt mulig å få tak i busskort som gir billigere billetter, men særlig for deltidsstudenter som ikke er på universitetet hver dag er dette mye styr. Personlig er jeg ikke en tilhenger av å straffe bilistene for å få flere til å ta buss, men jeg er tilhenger av å belønne de som gjør det. I et rikt land som Norge burde det være

en selvfølge at vi satser mer penger på kollektivtransport. Billettprisene, og da særlig for studenter som ikke har så mye å rutte med, burde bli kuttet mye ned, om ikke fjernet helt. Vi ville da ha fått ned trafikken på veiene, et slikt trivielt problem som parkeringsplasser på universitetet ville blitt løst, og ikke minst ville det vært et steg på veien for at oljenasjonen Norge skulle tatt ansvar i problemet med global oppvarming. Når vi nå får en regjering hvor særlig ett av partiene har profilert seg på miljø i årtier kan vi tørre og håpe på en forandring. Vi kan håpe på en tid hvor bruk av kollektivtransport blir så lukrativt at de fleste vil la bilen stå igjen hjemme. På samme tid ønsker jeg ikke en framtid hvor det settes så mange kjepper i hjulene for bilistene at man blir tvunget til å reise kollektivt mot sin vilje.

Thoralf
Fagertun

NYHETSREDAKTØR
nyhet@utropia.no

Onsdag 28. september 2005

Bli hørt!

Kronikk: 4500 - 5000 tegn
Kommentar: 3000 - 4000 tegn
Utrop: maks 3000 tegn

Kontor 77 64 59 03
Mobil 47 76 18 83

REDAKSJONSMØTE:
Onsdag 28/9 klokka 20.00 på Driv.
Mandag 03/10 kl 16.15 på desken i Breiviklia.

UTVEKSLING

VERDEN INNEN REKKEVIDDE: Astrid Revhaug, internasjonal rådgiver ved UiTø, har fått sendt atskillige flere studenter enn tidligere ut på eventyr i den store verden.

Flere studenter reiser utenlands

Tallet på utvekslingsstudenter fra Universitetet i Tromsø har økt betraktelig de siste årene. Økt kjennskap til Kvalitetsreformens rettigheter kan være en av årsakene til veksten.

TEKST: HANNE BJERTNÆS

I 2003 var det kun 51 av universitetets studenter som valgte å ta en del av graden sin i utlandet. Nå, to år etter, har antallet økt til 88, og året er ennå ikke omme.

- Selv om utgangspunktet var så dårlig at det ikke skulle mye til for å forbedre det, har det skjedd en bedring på mange områder som gjør at tallene i dag er positiv lesning. Alle gode krefter har jobbet i en retning, og det har gitt resultater. Blant annet er informasjonen bedret både i papir og nettforn, det er produsert videosnutter som kan vises på fakultetene og det arrangeres utreisekafeer, sier Astrid Revhaug, som er internasjonal rådgiver ved UiTø.

Kvalitet og Bologna

Den etter hvert så omtalte kvalitetsreformen fastslår at studenter som ønsker det, skal få mulighet til et opphold ved et lærested i utlandet som en del

av sin grad. Utdanningsinstitusjonene er pliktige til å legge til rette for en faglig innpassing, og studentene skal på forhånd få vite at et utenlandsopphold kan inngå i graden.

- De lave tallene fra 2002/03 kan muligens delvis forklares med at mye av ressursene på universitetet ble brukt til å innføre kvalitetsreformen og at studentene ikke fikk den informasjon og hjelp de trengte. Førstesemesterundersøkelsen viser imidlertid at de fleste nye studentene i økende grad har fått kjennskap til den rettigheten reformen gir dem til utveksling. Om de benytter seg av denne kunnskapen er et annet spørsmål. Men det skal legges til rette for at det ikke skal være en vanskelig prosess for de som ønsker å dra utenlands, forteller Revhaug.

Hun forklarer også økningen med at vi nå er i en situasjon hvor bevisstheten på internasjonalisering er mye større, også innen utdanning. Bologna-deklarasjonen fra 1999 la grunnlag for en harmonisert utdanningsstruktur i flere land, for å fremme overgangsmuligheter, mobilitet, kvalitetssikring og samarbeid. Dette innebar en ny gradsstruktur, karakter-skala og studiepoengordning, som Norge allerede var i ferd med å innføre. Nå har over 40 land sluttet seg til denne prosessen, noe som gjør utvekslin-

gen lettere.

Flere inn enn ut

Kvalitetsreformen fokuserer også på at antallet utenlandske studenter i Norge skal økes. Ideelt sett skal derfor tallet på studenter som drar ut og studenter som kommer til UiTø gå ut i null.

- Målet vårt er en utveksling på 10 prosent av studentmassen. Myndighetene har egentlig et mål om 20 prosent, men det vil skape problemer. Det betyr at vi også må ta inn like mange, og disse må vi skaffe bolig, noe vi i dag ikke har kapasitet til, forklarer Revhaug.

Garanti om bolig er viktig, skal vi tro undersøkelser som er foretatt om hvilke faktorer som avgjør hvor studenter velger å dra på utveksling. Universitetet i Tromsø har flere innreisende studenter enn utreisende. Ser man imidlertid bort fra de utenlandske studentene som er her på fulltidsprogram, er tallet noe jevnere.

- Hvis vi skal sende ut mange flere, må vi være sikre på å få inn like mange, ellers taper vi penger.

Opprydning

Universitetet har totalt sett ca 250 avtaler. I teorien er dette antallet nok til en utveksling på ti prosent. Problemet er at halvparten av dem ikke er kvalitets-sikret for studentutveksling.

- Vi har nå startet på en opprydning. Noen av avtalene har ikke vært brukt på flere år, noen har aldri vært brukt. Det er viktig å få på plass de riktige avtalene for det enkelte studieprogram, det vil lette mye av det admi-

nistrative arbeidet, både før og etter utvekslingsoppholdet. Vi må forsikre oss om at det er faglig forsvarlig å sende studentene til det aktuelle studiestedet, at det vil gi dem noe ekstra de ikke ville fått her.

Action Adventure

KILROY tilbyr over 800 forskjellige opplevelsesreiser over hele verden!

Tar du utfordringen?

ASIA

India - Classic Rajasthan 15 dg kr 4840,-

Thailand, Laos og Vietnam - Bangkok til Hanoi 15 dg kr 5510,-

AUSTRALIA

Dykkkurs 3 dg - alt inkl kr 2020,-

Surfkurs 2 dg - alt inkl. kr 1150,-

AFRIKA

Sør-Afrika safari - Kruger Park 5 dg kr 3770,-

Tanzania safari - Serengeti Trail 7 dg kr 5160,-

SØR-AMERIKA

Argentina, Uruguay, Brasil - In Search of Ignessu 17 dg kr 6330,-

Opplevelsesreise i Chile og Argentina - 13 dg kr 4320,-

Vi er Nordens største reisebyrå for ungdom og studenter!

Besøk oss i Strandgata 36

Prisene gjelder for selve landarrangementet eks. flyreisen. Det varierer litt fra tur til tur hva som er inkl., men det kan være alt fra lokal transport, overnatting, mat og aktiviteter underveis. Spesielle betingelser.

Tlf: 026 33

kilroytravels.no

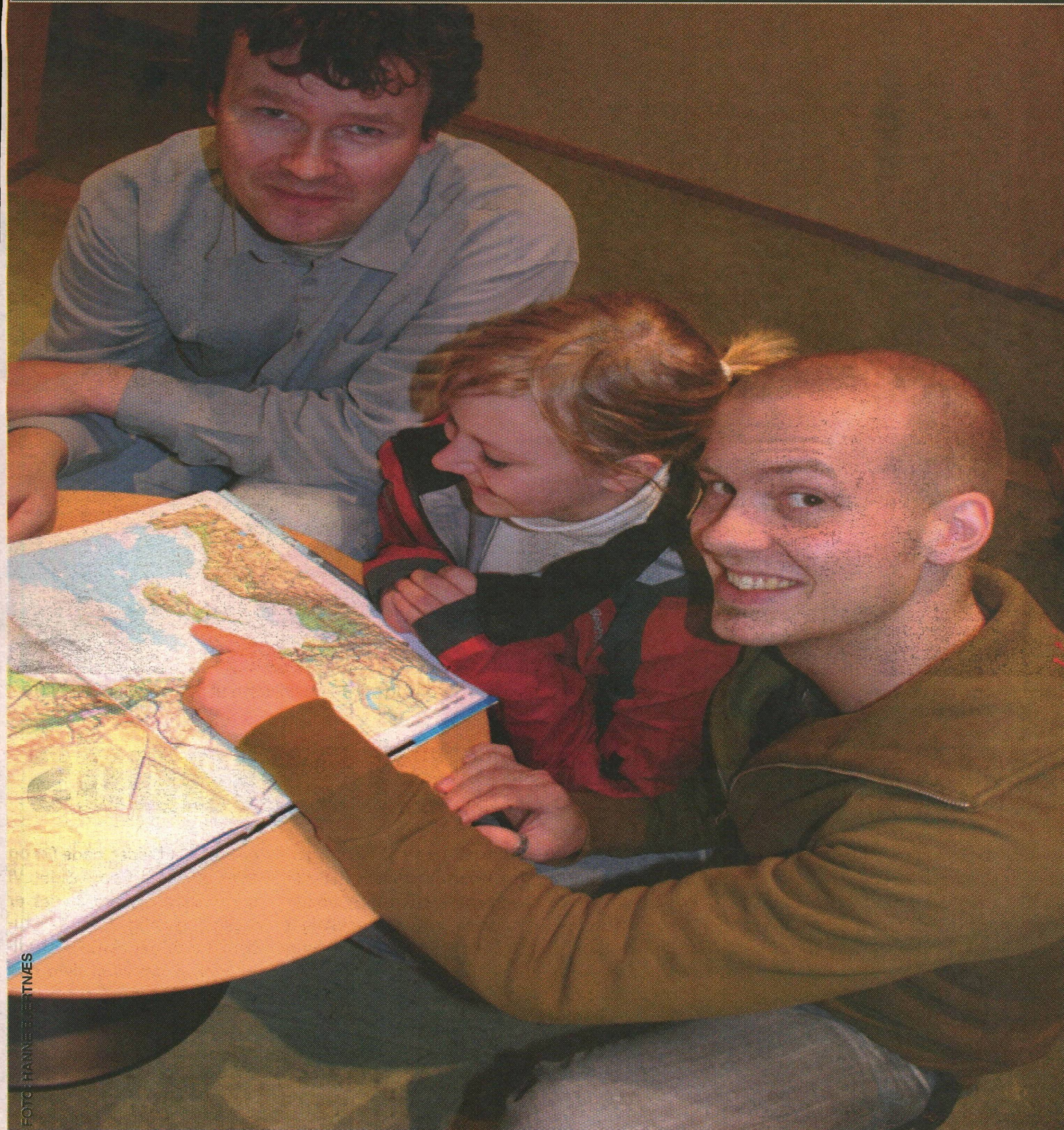
KILROY
travels

Prosedyrekonkurranse

Nå brygger det opp til ny prosedyrekonkurranse i regi av ELSA (The European Law Students' Association) Tromsø. Konkurransen starter med innledende runder mandag 10. oktober og finalen finner sted torsdag 27. oktober. Temaet for årets konkurranse er Avtalerett og holdes i Juridisk Fakultets nye rettsal. Prosedyrekonkurranse er en simulert rettsak, der studenter prosederer mot hverandre som forsvare og aktor. Dommerpanelet

er satt sammen av jurister og profesjonelle dommere. Oppgaven er også utarbeidet av advokater og jurister som er tilknyttet fakultetet.

Lagene vil bestå av maksimum tre personer og vinneren av denne lokale konkurransen går videre til den Nasjonale konkurransen i Oslo. Der skal man kjempe mot vinnerne fra Bergen og Oslo om å få komme til den internasjonale finalen som avholdes i Geneve.

UTVEKSLING

UTKASTERE. Torbein Kvil Gamst, Renate Walberg og Frank Otto Olsen vil ha høgskolestudentene ut i verden.

Snuoperasjon på høgskolen

Tallenes klare tale viser at det er få Tromsø-studenter som velger å forlate Ishavsbyen til fordel for andre breddegrader. Nå har høgskolen bestemt seg for å prøve å snu trenden.

TEKST: HANNE BJERTNÆS

Verden blir stadig mer globalisert, og det blir derfor stadig viktigere å kunne flere språk, få nye impulser, og lære andre kulturer å kjenne. En fin måte å få med seg noe av dette på, er å dra på utveksling til et annet land i løpet av studietiden, noe

Kvalitetsreformen også legger opp til. Dagens tall på utvekslingsstudenter fra Høgskolen i Tromsø er imidlertid langt lavere enn man kunne ønske.

- Det har ligget på rundt to prosent av studentmassen de senere årene, forteller Internasjonal koordinator ved HiTø, Torbein Kvil Gamst.

Oppfordrer folk til å dra ut
I fjor gikk tallet på studenter som dro på utveksling fra høgskolen ned. Det var bare 40 som dro ut i løpet av hele året, noe som gjorde en snuoperasjon nødvendig. Dette er en sak både administrasjonen og Studenttinget ved HiTø prioriterer. Selv om høstens tall ikke er klare ennå, ser man imidler-

tid allerede en økning fra i fjor. Det er likevel viktig å jobbe videre med den gode trenden, og leder og nestleder i Studenttinget, Renate Walberg og Frank Otto Olsen, vil sette ned en arbeidsgruppe som jobber med internasjonalisering.

- Vi vil klarlegge hva som har blitt gjort og hva som gjøres for å tilrettelegge for utvekslingen. Dessuten vil vi jobbe med organisasjoner som ISU og ANSA for å knytte oss til deres ressurser, forklarer de. De legger også vekt på at de som allerede har vært ute skal brukes i større grad for å rekruttere andre, ved å organisere seminarer der mulige utenlandsfarere kan komme for å høre deres erfaringer.

- Det er ofte lettere å dra når man kan snakke med personer som har opplevd skolen og miljøet, og kan komme med råd og erfaringer. Dessuten vil vi at studentrådene på hver avdeling skal synliggjøre muligheten og prosessen rundt utvekslingen bedre, sier Walberg.

Jungel

Høgskolen har avtaler med 66 forskjellige institusjoner rundt omkring i verden. Nå jobber de med å gå gjennom avtalene og kvalitetssikre, og vil heller redusere antall avtaler og sørge for at de som opprettholdes skal bli bedre og gjelde flere faggrupper.

- Det er bedre å gjøre noen gode avtaler, enn å ha mange

halvveis, mener fungerende studiedirektør Karin Nøstdahl. Walberg er enig:

- Det er en jungel av muligheter. Studenter som bare lurer litt på tanken på å dra ut, og går inn på internett for å sjekke mulighetene, kan fort bli overveldet av alle valgmulighetene de finner.

For studenter som har et sterkt ønske om å dra til en institusjon høgskolen ikke har samarbeid med, er det også mulig, men krever mer etterforskningsarbeid av studenten selv, og en godkjenning fra skolen. Det er til syvende og sist studieledelsen som bestemmer om faget kan godkjennes i den norske graden.

- Det kan være vanskeligere å innpasse et utenlandsopphold i et høgskolestudium enn det kan være i mange universitetsgrader. Grunnen til dette er at disse ofte er profesjonsutdanninger som er styrt av strenge rammeplaner. Dermed er avdelingene mer fastlåst når det gjelder hvilke utenlandsstudier de kan godkjenne, forklarer Gamst og Nøstdahl.

Likevel er det kanskje flere som drar på utenlandsopphold enn tallene skulle tilsa. Mange velger nemlig å ta kortere yrkespraksis i utlandet. Dersom oppholdet varer kortere enn tre måneder, teller det ikke i departementets registrering av utvekslingsstudenter.

Internasjonalisering hjemme

Studentutveksling er imidlertid bare en liten del av internasjonaliseringen. Også høgskolen her hjemme må internasjonaliseres.

- Det kan vi for eksempel gjøre ved å få mer pensum og forelesninger på engelsk, eller å få flere internasjonale temaer inn i undervisningen. Vi arbeider nå med å få internasjonalt samarbeid inn i en strategiplan. Her må vi også ta stilling til om vi skal konsentrere oss om å utvikle engelskspråklige tilbud, eller om vi i første rekke skal konsentrere oss om å rekruttere fra Norden. Det er viktig å satse på en ting om gangen, og sørge for at den blir bra, mener Nøstdahl.

Internasjonalisering av fagtilbudene er noe også Studenttinget fokuserer på.

- Men det er viktig at de fagene som tilbys på engelsk skal være aktuelle både for de som kommer fra utlandet, og for de som allerede er studenter her, slik at studentene integreres, påpeker de.

Finner ikke jukserne

Universitetet i Bergen tok i fjor i bruk det nederlandske dataprogrammet Ephorus for å fange jukserne, men fortsatt er den noen som slipper i gjennom. Programmet skal huske tidligere innleverte ex.phil-oppgaver og på det vis kunne avsløre juksemakerne. Så langt er det avdekket fem jukesaker blant UiBs 17.000 studenter, før kvalitetsreformen ble innført

høsten 2003 hadde man ikke registrert en eneste jukse på fire år. På de to semestrene programmet har vært i bruk er nærmere 4.000 oppgaver testet. Det ble funnet et tilfelle av avskrivning og totalt sett ble ni saker sendt til Den sentrale klagenemnda ved UiB. Leder i klagenemnda Per Gunnar Hillesøy kommenterer til Studvest at økingen av avdekket juks kan være den store økingen av innleveringer.

Onsdag 28. september 2005

UTVEKSLING

Strandliv i Spania

Magnus Mortensen har nettopp studert et år i Valencia i Spania. Det ga mersmak.

TEKST: HARALD ZEIGLER

- Var det vanskelig å søke?

- Nei, det hele begynte med at jeg fikk lyst til å dra, dette var på høsten. Jeg og en kamerat gikk til rådgiver ved fakultetet, og ble deretter bedt om å prate med internasjonalt kontor. Vi snakket om utveksling, og jeg peilet meg etter hvert inn mot Spania og Valencia. Så gikk det et halvt år, og rundt juletid ble det inngått avtale med universitetet i Valencia, forteller Mortensen, som til daglig studerer informatikk på UiTø.

- Det var såre enkelt, jeg sa bare "jeg vil ut", resten gikk av seg selv. Når du drar til et sted som har avtale med universitetet i Tromsø, er det bare å fylle ut ark. Jeg dro til et sted med fagspesifikk avtale. Det er betryggende når du vet at det faglige holder mål. Jeg reiste med Erasmus, som er en trygghetsga-

ranti i seg selv. Dessuten snakket jeg en del med studenter som hadde vært i Valencia tidligere, og så ble det Valencia.

Billig, men småkaldt

- Et pluss med Spania er at det er billig der, noe som betyr at stipendet varer lenger, og man kan spise på restaurant nesten hver dag. Men ikke tro at Spania bare er sommer og sol, jeg skal si deg at vinteren kan være kald. Husene er ikke så godt isolerte som her i Norge, så ta med varme klær. Men ikke glem badebuksa, anbefaler Mortensen.

- En annen ting med Spania er at de har fått føle terrorisme på kroppen. Det var sprøtt at vektene på universitetet hadde pistol, det samme hadde parkeringsvaktene. Terror påvirker verden, og det vil du oppleve når du er i utlandet. Sikkerheten de fleste steder er vesentlig høyere. Men når jeg tenker tilbake på året som var, er det særlig den gode maten jeg får inn på skjermen. Maten og gleden ved å chille'n på playaaen.

Lærte spansk

- Spania er et turistland, og i noen byer snakker de fleste engelsk. Derfor var Valencia et godt valg, der måtte jeg snakke spansk. Det ville vært skikkelig nedtur å bare snakke engelsk der nede. Nå kan jeg snakke spansk ganske bra.

- Er det ikke skummelt å dra til et helt annet land?

- Det er klart, men det gjelder å pushe grenser, og tørre å gjøre ting man ikke har gjort før. Mest sannsynlig vil det komme andre utlendinger til samme sted, og det er beroligende å se at de er like redde, sier Mortensen, som allerede er begynt å vurdere et nytt utenlandsopphold.

- Jeg kunne meget godt tenke meg å dra til utlandet enda en gang, men jeg har ikke sjekka opp hvordan lånekassen forholder seg til det. Da ville jeg kanskje forsøkt å lage avtale med et fullstendig ukjent universitet, for spenningens skyld. Litt arbeid er det nok, men jeg tror det hadde vært noe å tenke på.

Nærkontakt med India

Vanja Madsen dro til India og tok kurs i sosialantropologi. Oppholdet varte i ti uker og var integrert i studiet.

TEKST: HARALD ZEIGLER

- India var en ekstremt positiv opplevelse. Jeg bestemte meg for å dra dit da jeg så noen brosjyrer som lå rundt omkring på universitetet, og jeg tenkte "Dit vil jeg".

I følge Madsen er India et unikt sted å studere ulike kulturer, nettopp fordi du daglig ser eksemplere på det du lærer.

- Vi bodde i en by som het Pondicherry, og skolen var rett og slett noen enkle byggverk like ved stranda. Vi bodde i et hybelhus rett på andre siden av en elv. Pondicherry er en relativt liten by, men veldig variert. Du fant alle slags mennesker der. India har veldig mange forskjellige religioner og språk, hver av disse er i seg selv meget interessante å studere. Når du bor i en liten landsby som huser mange av disse, er det et godt utgangspunkt.

Sære syn

Jeg grøsser når hun forteller meg om tiggermunkene.

- De gikk med en slags pinne tredd gjennom tunga, og pinne funksjon var å holde tunga i konstant geipeposisjon.

Veldig merkelig, og helt sikkert veldig smertefullt. Å tåle smerte er et symbol på styrke og indre ro, sier Madsen.

- Vi var på et veldig sært sted som het Euroville. Det er en slags landsby bebodd av hippier, og ble grunnlagt for ca seksti år siden. De bygger på en svær, svær kule av rent gull, som er et fantastisk landemerke. Du kan se bilder av den på nettet, det er bare å google etter Kulturstudier, forklarer hun.

Tett innpå

- Det har vært enormt interessant å bli del av en annen kultur på en slik måte som jeg ble i India. Alle små vaner man tillegger seg, alle ting man gjør automatisk her i Norge blir totalt glemt. Det er litt fint, å kunne bli inder på den måten. Hadde jeg reist dit som turist ville jeg sannsynligvis ikke kommet like tett innpå landet og menneskene der, mener Madsen.

- Det var ikke utveksling i klassisk forstand, der du drar til et annet land og tar fag som passer inn i en norsk fagplan. Dette her var ekte vare, man dro dit kunnskapen lå. I stedet for å lese om fremmede kulturer på lesesalen i Tromsø, dro vi ut og hilste på de fremmede kulturene, og spiste middag med dem på kvelden. Jeg har funnet ut at jeg liker å reise. Neste skritt blir vel å ta masteren i India? Men ingen vet hvor haren hopper, sier sosialantropologistuden-

FIKKE
FLAKSE
SETT NØE
UVANLIG I DET
SISTE? TIPS OSS !!

FIKKE
FLAKSE
SETT NØE
UVANLIG I DET
SISTE? TIPS OSS !!

Sikrer kvalitetsstyring kvalitet?

"Kvalitet" er et ord som går igjen til det kjedsommelige i diskusjonen om norsk høyere utdanning i dag. Under valgkampen var det stor enighet blant de politiske partiene om å sikre kvaliteten på norsk høyere utdanning. Hva de enkelte partier mente at kvaliteten besto i var det derimot ikke så lett å få klarhet i.

I oktober skal kvalitetsstyringssystemet ved UiTø evalueres, når vi får besøk av NOKUT. Men det behøver ikke bety at kvaliteten blir evaluert. Man må gå ut fra at NOKUT opererer med en implisitt, men likevel tydelig sammenheng mellom disse to fenomenene, men denne sammenhengen er ikke nødvendigvis uproblematisk.

Under "Kvalitets-tirsdag" på UiTø tidligere i høst ga stipendiat i filosofi, Jørgen Fosslund, sin forklaring på hvordan kvalitetsbegrepet til NOKUT skal forstås. Kvalitetsbegrepet stammer fra bedriftsøkonomien og industrien, og har sitt utgangspunkt i ideen om produktkvalitet. I en bedrift er produktkvalitet en forutsetning for kundetilfredshet, som igjen er forutsetningen for økende etterspørsel. Det er enkelt å sette opp tall og kurver på produktkvaliteten på for eksempel en spiker, men å måle kvaliteten på en så kompleks institusjon som et universitet er ikke like lett. Og kanskje heller ikke ønskelig. Hvis mantraet til et universitet blir kundetilfredshet, som kan avleses ved hjelp av elektroniske spørreskjemaer i slutten av hvert semester, reduseres studentene til kunder. Det er altså ikke lenger kritiske studenter som skaper, og er universitetet. De er kun mottakere av et ferdig produkt, som de kan være tilfredse eller utilfredse med.

Betydelige politiske krefter i tiden vil at universiteter skal organiseres som bedrifter. For dem er sikkert ikke kvalitetsbegrepet til NOKUT problematisk. Men hvis man mener at universitetets fremste oppgave og største kvalitet er å skape kritiske studenter istedenfor tilfredse kunder, og hvis kritiske studenter gir negative utslag i NOKUT-undersøkelsen, da er sammenhengen mellom kvalitetsstyring og kvalitet vanskelig å få øye på.

EMILIE EKEBERG

FOTO: ESPEN SANDBERG

HOLDER VI MÅL? Kvalitetskoordinator Lars Erik Støver har nervøse dager frem mot NOKUTs evaluering av UiTø.

Eksamensnerver på administrasjonsgangen

Det er angst å spore i øynene på universitetsledelsen. De sier de har forbedringspotensial. I oktober skal Universitetet i Tromsø opp til eksamen.

TEKST: EMILIE EKEBERG

På kontoret til Kvalitetskoordinator Lars Erik Støver svømmer det over av mapper og rapporter og permer i disse dager. Om noen uker kommer det en komité fra Nasjonalt Organ for Kvalitet i Utdanningen (NOKUT) for å evaluere kvalitetsstyringssystemet til Universitetet i Tromsø, og hvis de ikke liker hva de ser kan det få konsekvenser for Universitetets omdømme og autonomi.

- Jeg tror det her kommer til å gå bra. Vi må tenke positivt. På noen områder er vi kjempelinke, men på andre er det helt sikkert at vi har forbedringspotensial. Men jeg velger å se på det her besøket fra NOKUT som en fordel, fordi det betyr at vi får utviklet et robust evalueringssystem, sier Lars Eriks Støver. Opprettelsen av NOKUT

er en direkte konsekvens av Bologna-prosessen, som er en avtale mellom 40 europeiske land om å ensrette høyere utdanning for å skape mer fleksibilitet og bevegelse for europeiske studenter. Kravet om kvalitetsstyring i form av studentevalueringer er et av de mer konkrete kravene i prosessen.

Kan settes i karantene

- NOKUT-komiteen kommer i uke 43. De vil besøke hvert fakultet og snakke med fakultetsledelsen, utvalgte faglærere, instituttledere og studenter, primært studenter i tillitsverv. Komiteen leverer sine resultater, i form av en evalueringsrapport, til NOKUT-styret. Styret tar da en endelig beslutning, som enten er positiv eller negativ til kvalitetsstyringssystemet ved UiTø. Det kan nok gå både november og litt av desember før vi har en avgjørelse. Så det er en spennende tid vi går i møte, sier Lars Erik Støver. Hvis NOKUT finner mangler ved UiTø kan Universitetet settes i karantene, og miste sin rett til å opprette eller legge ned studieprogrammer. I tillegg har et

negativt resultat konsekvenser for omdømmet til institusjonen.

Første universitet ut

Universitetet i Tromsø er det første universitet som blir evaluert av NOKUT. Ifølge kvalitetskoordinatoren kan det være både en fordel og en ulempe.

- Det er en utfordring for oss

som blir evaluert tidlig at kvalitetsstyringssystemet kan være velfungerende på papiret, men ikke være velintegrert i institusjonens daglige virke. Til gjengjeld stilles det nok større krav til de som først blir evaluert i 2006 og 2007, siden de har hatt lenger tid på seg til å etablere et tilfredsstillende kvalitetsstyringssystem, sier han.

NOKUT

- Nasjonalt Organ for Kvalitet i Utdanningen (NOKUT) har som formål å kontrollere og bidra til å utvikle kvaliteten på høyere utdanning i Norge.
- NOKUT ble opprettet av Stortinget i 2002, og er et uavhengig, statlig organ nedfelt i Universitets- og høyskoleloven. Det er ingen klageinstans for NOKUT sine faglige vurderinger.
- NOKUT kommer til UiTø i oktober for å evaluere kvalitetsstyringssystemet. Dette er første gang NOKUT evaluerer et universitet.
- Hvis evalueringen viser at kvalitetsstyringssystemet ikke er tilfredsstillende, gis det seks måneders frist til å rette opp dette. Ved en eventuell ny underkjenning mister UiTø retten til å opprette nye studietilbud. Er det fortsatt ikke bedring kan Universitetet miste sin akkreditering.

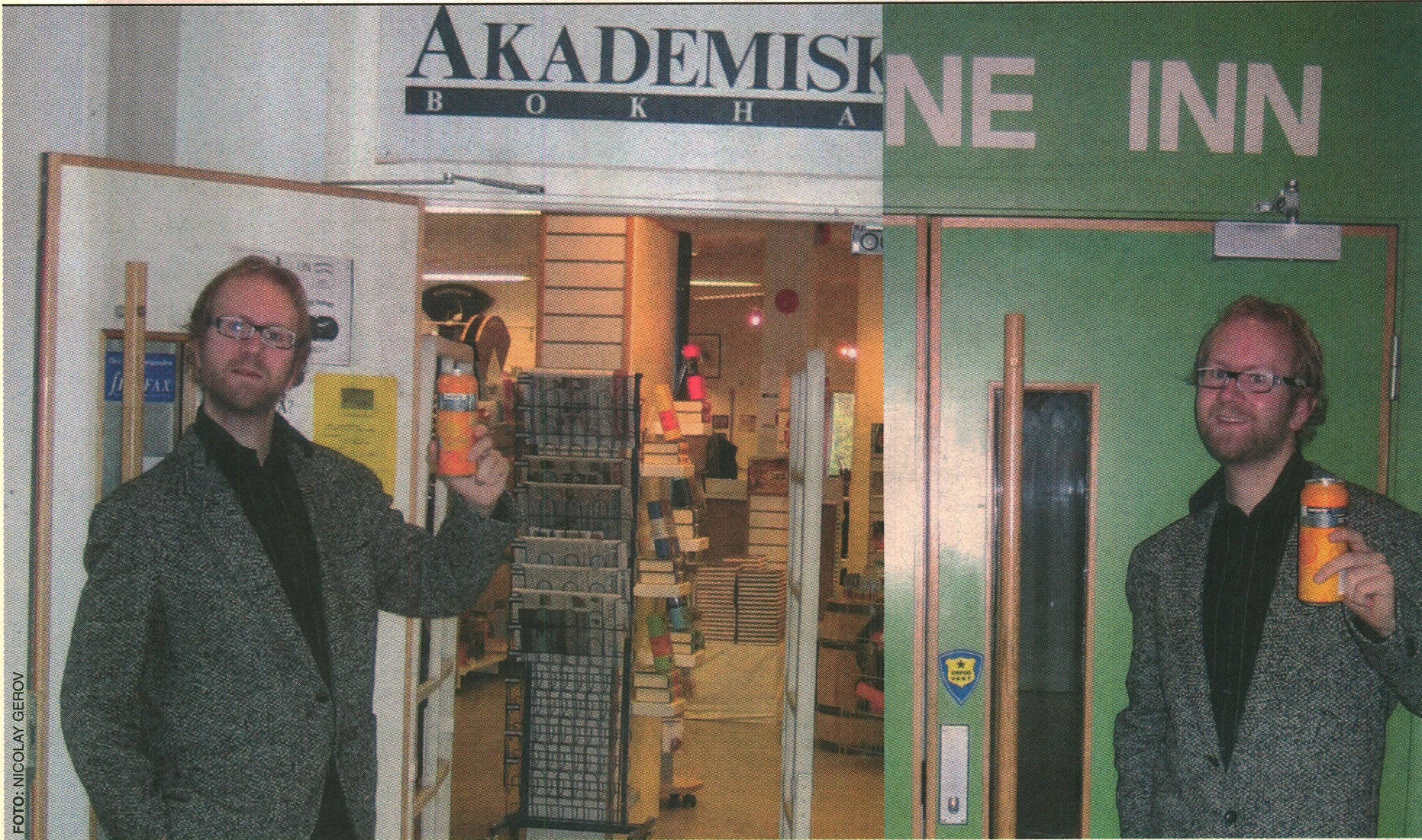
Allmøte Amnesty UiTø

Amnesty inviterer til allmøte onsdag 05.10, kl 16:30 i Café Bodega. Tema for møtet er samvittighetsfanger, og det vil bli innledning av Aman Kedir Kamsare som har sittet som samvittighetsfange i Etiopia i 12 år. Han ble løslatt etter press fra Amnesty International, og jobber i dag aktivt med menneskerettighetsspørsmål i Amnesty Tromsø. Det vil bli servert kaffe/te med tilbehør. Både gamle, nye og ikke-medlemmer er hjertelig velkomne!

Nye professorer

Tromsøflaket kan melde at den 22. september 2005 fikk universitetet to nye kvinnelige professorer under Universitetsstyrets ansettningsutvalg. Hege Brækhus er ny professor i rettsvitenskap ved Det juridiske fakultetet og Annette Bauer-Brandl er ansatt som professor i legemiddelteknologi/fysisk farmasi ved Det medisinske fakultet. Vi gratulerer.

Onsdag 28. september 2005

HER ELLER HER BLIR DET LIV: Studentstyreleder Frode Henriksen skåler gjerne for den fremtidige campus-puben, som skal ligge i Hovedgården, enten der Akademisk kvarter holder til i dag eller der kantina en gang var.

Cheers!

Snart kan du ta en halvliter på Hovedgården.

TEKST: THORALF FAGERTUN

Studentstyret har nå startet arbeidet med å få en pub til campus. Leder Frode Henriksen synes for så vidt at det er på tide. - Det har vært en tanke i mange år: Et treffsted på campus som serverer kaffedrikker, øl og vin. Et slikt sted har blitt etterlyst

både av vitenskapelig ansatte og studenter, sier Henriksen. Studentstyret har hentet inspirasjon fra de andre universitetene i landet, der pubene florerer.

- I Bergen har de til og med puber på samskipnadens boliger. Fantoft studenthjem har en egen pub! I Oslo har samskipnaden et eget hus med en lang rekke forskjellige tilbud. De har standard kantine, de har en pizzarestaurant og de har liten

kaffebar, ala Kaffe og Lars i sentrum.

Henriksen understreker at pub/kaffebar-prosjektet ennå er helt i startfasen, men han går likevel med på å luften noen av planene.

- Vi ser for oss et sted som har åpent fra 12.00 til 18.00 eller kanskje 20.00. Mens kantine er preget av stor fart inn og ut, skal dette være et sted man kan sette seg ned og slappe av. Og det skal være et sted for alle på

hele UiTø. Vi skal for øvrig ikke gå kantine i næringa, så det legges ikke opp til middagservering, forteller han.

Positive signaler

- Vi savner litt et sted som ikke har kantinepreg. Teorifagskantina er vel og bra, men hyggelig er den ikke, mener Henriksen, som hittil bare har fått positive reaksjoner på prosjektet.

- Tilbakemeldingene er ikke negative, tvert imot. Folk synes det er en bra idé. I UiTøs kommunikasjon- og strategiplan går det fram at universitetet ønsker flere utenomfaglige møteplasser. Vi er på et veldig tidlig tidspunkt i prosessen, men tilbakemeldingene fra universitetsledelsen tyder på at de setter pris på initiativet. På studentstyremøtet onsdag 21. september ble det utnevnt en ansvarlig som skal følge opp prosjektet. Vedkommende skal lage en kostnadsoversikt som universitetsstyret skal se på i forbindelse med budsjettmøtet i desember. Det er studentstyrets ønske at Driv skal være sentral i planene og stå for den daglige driften av pub/kaffebaren.

- Vi håper inderlig at universitetsstyret blir med på å støtte

dette prosjektet, understreker Henriksen.

Hvis han får den støtten han er ute etter, regner han med at den første halvliteren kan serveres høsten 2006.

Revitaliserer Hovedgården

Plasseringen av pub/kaffebaren er rimelig spikret. Det blir i Hovedgården, enten der Akademisk kvarter holder hus i dag, eller der kantina holdt hus før i tiden.

- Det er frigjort masse arealer i Hovedgården. Bygget var i utgangspunktet tiltenkt studentaktivitet, men nå er det bare administrasjon her, og det er litt fjernt fra resten av det som foregår på campus. Det er veldig synd, mener Henriksen, som imidlertid tror det nye treffstedet vil kunne gi Hovedgården vitaliteten tilbake.

- Vi satt en hel dag på puben på campus i Oslo. Det var folk der konstant og så vidt jeg kunne se var det en bra blanding av studenter og ansatte. Det er noe slikt vi vil ha her i Tromsø og jeg synes vi har fortjent det, erklærer Frode Henriksen.

NOEN Å SNAKKE MED?

Studentenes sosialtjeneste er et rådgivingskontor hvor du kan komme til individuelle samtaler om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold ... eller delta i en av åre grupper/ kurs. Du kan også få info om studenters rettigheter i forbindelse med trygd, sosiale rettigheter, fastlegeordning, psykolog og helsefond etc.

Hvor: I kjelleren på SV-TAK bygget (egen inngang ved busstoppet)

Tre etid: kl. 10.00 ... 15.00 hver dag.

ÅPEN TIME: Hver dag kl. 13.00 ... 14.00 uten timebestilling på forhånd.

Ekspedisjonen tlf: 77 64 90 50

Epost: sosialtjenesten@sit0.uit.no

KOMME TIL OSS!!
STYGGE PANDLINGER KAN
KOMME TIL OSS!!KOMME TIL OSS!!
STYGGE PANDLINGER KAN
KOMME TIL OSS!!

FREDSMARKERING: Tanker og taler handlet om fred onsdag 21. september.

Tanken for fred

"Food for thought" stod det på løpesedler som Tromsøstudentene delte ut på universitetscampus, onsdag 21. september på Forente Nasjoners (FN) internasjonale fredsdag.

TEKST: DRAGICA VIDOVIC

"In 1981 the United Nations General Assembly passed resolution 36/67 declaring an International Day of Peace. In 2001, the United Nations General Assembly adopted a new resolution 55/282 declaring 21. September of each year as the International Day of Peace. The intention of the resolution is to have the entire world observe a day of peace and nonviolence.", står det på worldpeace.com sine nettsider.

Tromsøs studentorganisasjon Studentenes Nettverk for Fred (SNF) i samarbeid med International Students Union (ISU), Studentenes og Akademikerne Internasjonale Hjelpefond (SAIH) og Studentstyret viste sin solidaritet med en rekke spennende aktiviteter denne onsdagen. Det var en bekrefteelse på hvor sterkt UiTø står når det gjelder fredsundervisning og aktivitet.

På en symbolsk og klar måte, prøvde studentene å spre fredens budskap i alle Universitetets krinker og kroker. Bak ideen skjuler navnet Golam Mostopha, Md. fra Bangladesh seg. Han er førsteårsstudent på Master in Peace and Conflict Resolution ved Universitetet i Tromsø og medlem i SNF. Fredsaktiviteter er hans lidenskap, innrømmer han.

Mangfoldig markering

De startet med fredsfakkelt og appell ved labyrinten. Derfra gikk de i samlet flokk i et fredsrally gjennom campus for å dele ut løpesedler med fakta og appell. De trakk til seg mye oppmerksomhet med orientalske instrumenter. Underveis ble det opplyst om en liten happening som gikk av stabelen i Bodegaen senere på dagen. En kunne også få "Ikke vold"-avis. Samtidig var det full fart i gangen ved den nye kantina på Teorifagsbygget. Der kunne de som ville skrive navnet sitt, en hel beskjed eller rett og slett fred på sitt språk i alle regnbuens farger på en stor banner. Ved banneret kunne de som gikk forbi også ringe for fred med bjeller eller orientalske instrumenter. Klokkene 12 ringte kirkeklokkene på Grønnåsen kirke for fred.

Siste timen var reservert til å vekke oppmerksomhet i form

av historier, spørsmål, musikk og appell. Aman Kadir fra Etiopia, nå norsk statsborger, fortalte om sine erfaringer fra det undertrykkende regimet og fangeskap i Etiopia. Han tilhører en etnisk minoritet og var studentaktivist på den tiden. Aman delte sine håp og tanker om en bedre verden med de tilstedeværende.

Musikkinnslaget var dagens midtpunkt. Walter med panfløyte, Daniel med gitar og Adam med fele spilte fredssangen, skrevet spesielt for anledningen dagen i forveien, sa de.

Hyllet Gandhi

Etter dem tok professor Ole Danbolt Mjøs ordet. Han holdt en kort tale og appell til de besøkende på en stappfull kafé Bodega. Dette var avslutningen og høydepunktet i studentenes fredsmarkering.

De store fredskjempere og visjonære i verden som Forente Nasjoner (FN), Desmond Tutu og Kofi Annan ble rosede omtalt under arrangementet. Mest av alle ble Mahatma Gandhi både roset, sitert og minnet om. Ved sånne anledninger liker Ole D. Mjøs å lese, som han selv sier, hans favoritt dikt om fred "Det er den draumen" av Olav Hauge på flere språk.

Torbjørn W. Engel fra SNF er storfornøyd.

- Jeg synes at det er flott at vi har fått det til, sier Torbjørn W. Engel.

- De som var i Bodegaen så ut som om de var fornøyd med hele arrangementet og hvor-

dan det ble. Jeg synes at sånne typer markeringer er flotte. De inspirerer sikkert flere enn bare oss.

Tromsø Minigolf Senter

Fløyahallen

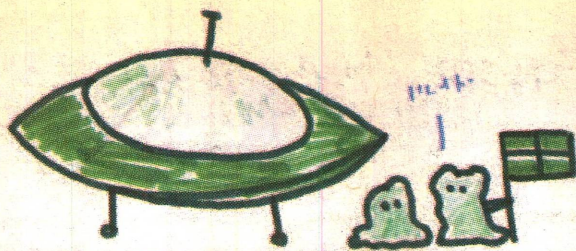
Minigolf 18 baner · Range · Putting-green

Tlf. 95 40 20 24

Åpningstider: 14.00-23.00 (alle dager)

Her kan du arrangere:
Firmafest, Bursdagsselskap, Kick-off, Klassefest o.l.

Velkommen!

Har du sett noe
uvanlig?
Tips Utopia om det!

Onsdag 28. september 2005

Portrettet

Vellykket blanding

Skotsk-trinidadiske Gillian Ramchand er en av Europas dyktigste lingvister. Hun er også en skikkelig partyløve.

TEKST: THORALF FAGERTUN

- Spør hvem som helst. Alle vil plassere UiTø blant de tre beste universitetene i Europa på lingvistikk.

Professor Gillian Ramchand vet nok hva hun snakker om. Hun forlot Oxford, universitetet som i år ble kåret til verdens nest beste, til fordel for Tromsø og stillingen som professor i CASTL (Center for Advanced Study in Theoretical Linguistics).

I følge Gillian er Oxford amatører når det gjelder lingvistikk. Heller ikke utelivet i byen er noe særlig å skryte av. Så derfor valgte hun Tromsø, som konkurrerer i europatoppen i begge kategorier.

- Jeg er en partyløve og går ut mye. I Tromsø er det alltid et sted å gå, man trenger ikke ha en plan og man treffer venner overalt.

Et godt utelivsskussmål fra Gillian Ramchand betyr mye. Lingvistikkprofessoren har frekventert barer i sene natetimer over mesteparten av kloden. Hun er halvt skotsk og halvt trinidadisk, en kombinasjon som skulle slå gunstig ut når det gjelder festhumør. Men

det kommer vi tilbake til. Først skal Gillian forklare hvorfor lingvistikk er så himla gøy. Det har med sjimpanser å gjøre.

Mellomtittel

- Denne vitenskapen er helt i begynnelsen. Vi kjenner til de grunnleggende trekkene som er felles for alle språk, men for å få svar på de spørsmålene vi ønsker regner jeg med at vi trenger omlag 300 år.

Gillian snakker om "Systemet". Lingvistene vil identifisere systemet som konstituerer språk og finne ut hvordan det fungerer. Det er menneskets imponerende evne til å systematisere som gjør vårt språk overlegent dyrenes.

- Vi har prøvd å lære sjimpanser språk. De kan lære seg tegn, men aldri med system. Og det er systemet som skaper språk. Lingvistene har dessverre et problem i sin jakt på språkets hemmeligheter: Det faktum at det ikke finnes noe urspråk som kan gi en pekepinn om hvordan språk har utviklet seg.

- Det er uklart hvordan et primitivt språk ville høres ut. Vi har prøvd å studere språkene til såkalt primitive folkeslag, men deres språk er like komplekst som andre språk. Det finnes faktisk ikke noe språk som er mer eller mindre avansert enn andre.

Mellomtittel

- Språkets opprinnelse er en gåte, men vi har et par hint.

Mennesket utviklet på et tidspunkt et lavere plassert strupehode enn sine forgjengere. Det ga oss muligheten til å produsere et større register med lyder og til å kontrollere dem. Dessverre resulterte det også i muligheten til å kveles av mat. Vi vet at neandertalerne ikke hadde et slikt lavt plassert strupehode, så det er sannsynlig at språket ble utviklet av homo sapiens.

Det andre hintet er at homo sapiens plutselig ble kreativ. Det manifesterte seg blant annet i hulemalerier, begravelseritualer og inskripsjoner.

- I evolusjonistisk tidsperspektiv skjedde dette veldig brått. Vi tror det har sammenheng med skapelsen av språket, men det får vi aldri vite. Jeg skulle veldig gjerne hatt en tidsmaskin og reist tilbake til denne perioden for å finne det ut.

Skapelsen av Gillian Ramchand er imidlertid mindre mystisk. Den skjedde i Skottland. Pappaen til Gillian kom til Edinburgh for å studere. Der traff han Gillians mamma.

- Resten er historie, som de sier. Etter hvert tok de med seg meg og broren min og flyttet til Jamaica.

Gillian var så vidt begynt å se seg om i verden: I tenårene bodde hun på Trinidad. Utdannelsen ble gjort unna i USA, på Massachusetts Institute of Technology utenfor Boston og Stanford University i California. Så jobbet hun ti lange år på Ox-

ford University før altså Ishavsbyen ble for fristende.

Mellomtittel

Det virker opplagt at Gillian er en over gjennomsnittet ressurssterk person. Hun har en doktorgrad i lingvistikk, men er også utdannet innenfor matte og filosofi. Hun kan snakke mer eller mindre fem språk. Hun har utgitt en bok og er på overtid med den neste. Heldigvis liker hun å gå på byen og å bli der lenger enn hun burde. Men i mange tilfeller bidrar faktisk også denne aktiviteten til å gjøre henne smartere.

- Etter lingvistikk-konferanser går jeg på pub sammen med venner og snakker lingvistikk og skit. Det er ofte mye mer lærerikt å snakke om ting i etterkant, enn å høre om det på konferanser. Så ved å gå på pub etter konferansen, får vi mer ut av den.

Gillians kan sannsynligvis takke foreldrene for mye av sin ressursstyrke. De bor fremdeles på Trinidad, der mammaen underviser drama, mens pappaen er professor i engelsk litteratur og senator(!). Selv om Gillian trives godt på den karibiske øya, er ikke hjemmefølelsen total.

- Jeg føler meg hjemme på Trinidad, men jeg blir behandlet litt annerledes fordi jeg er blandet. Jeg føler meg også hjemme i Skottland, men blir behandlet litt annerledes der også fordi jeg er blandet. Jeg er nok en person som føler meg

hjemme på det stedet jeg for øyeblikket ikke er. Jeg har dessuten en ubestemmelig aksent. Den blir litt mer trinidadisk når jeg er på Trinidad og litt mer skotsk når jeg er i Skottland, men likevel er det nok bare Gillianer som snakker sånn.

Mellomtittel

Hun er kanskje ikke 100 prosent renrasert skotte, men Gillian kan skilte med gode kunnskaper i disiplinen skotskgallisk folkemusikk.

- Jeg brukte å opptre på puber i Skottland. Jeg er i det hele tatt veldig glad i musikk og konserter. Hvis jeg ikke var lingvist, ville jeg gjerne ha vært back upsanger i et rockeband. Å synge for Leonard Cohen hadde vært kult.

Siden Gillian bor i Tromsø, er sangkarrieren foreløpig lagt på hylla. Nå konsentrerer hun seg om å lære norsk, fortrinnsvis på tromsødialekt. Hun øver på byen.

- Jeg snakker norsk til folk bak bardisken og til de jeg røyker sammen med. Dessuten leser jeg kiosklitteratur på norsk. Og Nemi. Hun er så kull!

Hvis du vil hjelpe Gillian med å lære norsk, kan du jo for eksempel ta deg en røyk utenfor et av de utestedene hun vanligvis foretrekker: Mirage, Cirka, Blå Rock, Apoteket, Solid og Driv.

KOMME TIL OSS!!
STYRGE ANDINGER KAN

STYRGE ANDINGER KAN
KOMME TIL OSS!!

11

Onsdag 28. september 2005

GRATISPARKERING: Velferdsansvarlig i studentstyret, Martin Osima, får gi de mest trengende studentene gratis parkering på Kraft, hvis total betalingsparkering blir innført ved UiTø.

Studentparkering ved Kraft

Hvis betalingsparkering blir innført på UiTø, skal studenter som er helt avhengig av bil få parkere gratis ved Kraft.

sjoner på betalingsparkeringen som vi hadde regnet med, forteller Osima.

Sambruk med Kraft

Teknisk direktør Kathrine Julin Pettersen har på sin side fått færre reaksjoner etter at for-

slaget ble lansert enn hun fikk mens parkeringsproblemet ikke hadde noe løsningsforslag. Hun forteller at det er uklart hvor mange parkeringsplasser ved Kraft som kan avsettes til studentene.

- Kraft er et midlertidig parke-

ringsområde som ble anlagt i kjølvannet av arbeidet med teorifagsbygget. Siden har vi latt det være slik og det eksisterer ingen konkrete planer om disponering av arealet. Jeg har foreslått for studentstyret at de skal få bestemme over

disse parkeringsplassene, hvis det blir innført betalingsparkering, men det er klart at det må bli et sambruk med Kraft. De som trener der må jo også ha parkeringsmulighet, sier Julin Pettersen.

TEKST: THORALF FAGERTUN

- Studenter som er helt avhengig av bil må søke til oss om å få parkeringskort eller oblat, sier Martin Osima, velferdsansvarlig i studentstyrets arbeidsutvalg. Han påpeker imidlertid at forslaget om total betalingsparkering på campus må vedtas, før det kan søkes om gratisparkering ved Kraft.

Etter at det ble kjent at teknisk avdeling ønsker å innføre betalingsparkering på samtlige parkeringsplasser ved UiTø, har Osima fått reaksjoner fra fortvilte studenter som er avhengig av bil og ikke ser seg i stand til å takle ekstrautgiftene betalingsparkering medfører.

- Det er hovedsaklig snakk om småbarnsforeldre som er nødt til å bruke bil for å få anbrakt ungen i barnehagen. Vi har for øvrig ikke fått så mange reak-

Flere bussavganger og større rabatt

Etter et vellykket møte med Tromsbuss, har teknisk direktør Kathrine Julin Pettersen tro på et vesentlig bedre kollektivtilbud for studenter og ansatte ved UiTø.

TEKST: THORALF FAGERTUN

- Tromsbuss kommer til å øke kapasiteten på de mest belastede rutene. Det gjelder spesielt rute 20. Denne ruten skal dobblen i rushtiden. Tromsbuss skal innføre nye ruter 31. oktober og da skal de se på om de kan øke kapasiteten ytterligere

i rushtiden, forteller Julin Pettersen.

- Det er dessuten snakk om å videreføre ekspressruta til Kvaløya, selv etter at arbeidet med brua er ferdig.

Julin Pettersen kan fortelle at møtet med Tromsbuss var vellykket og at det kommer til å merkes på kollektivtilbudet.

- Deres syn på saken sammenfaller med vårt. Tromsbuss vil følge opp endringer i aktiviteten på UiTø. Det betyr at de vil vurdere å øke kapasiteten ved for eksempel semesterstart eller eksamensavvikling, forklarer hun.

Bedre rabattordning

Med til sammen 10.000 personer tilhørende universitetsområdet er UiTø en stor kunde for Tromsbuss. Universitetet er dessuten den kunden med størst variasjon i reisemønster.

- På sykehuset jobber folk fra 08.00 til 16.00. På universitetet kommer og går det folk hele tiden. Men Tromsbuss er veldig opptatt av å legge forholdene til rette for oss, garanterer Julin Pettersen.

Også fylkeskommunen og kommunen er kontaktet i sakens anledning, og alle parter er skjønt enig om at kollektivtilbudet må få et løft og at UiTø bør få dra særlig fordel av en

forbedring.

- Det fokuseres på UiTø som satsningsområde. Vi vil blant annet prøve å få til en bedre rabattordning. I dag koster den billigste billetten 13,65 kroner. Vi ønsker å få prisen enda lavere, sier Julin Pettersen.

En rekke fordeler for deg som studerer

Studentkunder er viktige for oss i Nordea. Derfor tilbyr vi deg som studerer, og er mellom 18 og 34 år, en rekke fordeler. Studentkontoen er "billetten" til våre fordeler. Du velger selv hvilke produkter og tjenester som passer for deg.

Hos oss får du Visa Personkort eller Norsk Studentkort uten årspris, gebyrfritt varekjøp i Norge og gebyrfritt uttak i alle Nordeas minibanker i Norden. Du kan også få Privat MasterCard – et kredittkort med inntil 45 dagers rentefri betalingsutsettelse og mulighet for kreditt på kr 10.000,-.

Det er ingen årspris på vår Nettbank. Her får du full oversikt over økonomien din 24 timer i døgnet, 365 dager i året. Har du behov for Studiefinansiering har vi tre ulike produkter du

kan velge. – Forskuddskreditt, Studielån og Depositumslån.

Skal du kjøpe din første bolig, får du bankens beste rente med Førstehjemslån*). For deg som ønsker å spare til egen bolig, har vi Boligsparing for Ungdom (BSU) som gir deg høy rente og skattefordeler.

Vil du vite mer? Gå inn på www.nordea.no/student, ring Telefonbanken på 815 24 365 eller kom innom og snakk med en rådgiver.

Gjør det mulig

Nordea

*) Gjelder kunder mellom 23–34 år

KOMME TIL OSS!!
STYKKE ANDLINGER KANKOMME TIL OSS!!
STYKKE ANDLINGER KAN

-Yo!

ÅPENT UTFALL: Professor Michael Schmidt mener tysk politikk aldri har vært så åpen som nå.

Hva er det som skjer i Tyskland?

Valget i Tyskland har fått hele verdens øyne rettet mot seg. Utopia tar også en kikk.

TEKST: THORALF FAGERTUN

Vi tok en prat med Michael Schmidt, professor i tysk filologi ved UiTø. Han har fulgt nøye med på de politiske tumultene i hjemlandet.

- Valget er over, men ingen fikk flertall. Hva kommer til å skje nå?

- Det er helt åpent, de to største partiene fikk omlag 35 prosent hver av stemmene. Den ideologiske forskjellen mellom høyre- og venstresiden i Tyskland er ikke så stor, derfor er det mange regjeringalternativer. Men tyskerne er overhodet ikke vant til mindretallsregjeringer, den siste var i 1969. Derfor er kanskje det mest sannsynlige en stor koalisjonsregjering mellom sosialdemokratene (SPD) og kristeligdemokratene (CDU).

- Hvem blir i så fall rikskansler, Angela Merkel eller Gerhard Schröder?

- Det kan lett skje at ingen av dem blir rikskansler. Flere representanter for begge partier har allerede gått ut og oppfordret til avgang for både Merkel og Schröder. Merkel hadde lenge sterk medvind på meningsmålingene, men det har ikke vært noen snill valgkamp. Merkel er den første kvinnelige kandidat til å bli rikskansler. Hun er utdannet fysiker fra

DDR, og blir karakterisert som kjølig, analytisk og intelligent. Hun er skilt og har ikke barn. Schröders kone antydte til og med at Merkel var frigid. Merkel lanserte en grandios ide om å innføre den norske skattepolitikken i Tyskland, med ferdigutfylt selvangivelse. I dag må du være utdannet økonom for å kunne fylle ut en selvangivelse i Tyskland. Men ideen ble knallhardt angrepet av Schröder og det tjente han på. Men nå ser det uansett ut til at CDU-toppene Roland Koch eller SPD-toppene Peer Steinbrück kan være vel så hete kandidater til å bli rikskansler.

- Hva er de mest prekære problemene i Tyskland?

- Det er nesten fem millioner arbeidsledige. De regionale forskjellene er store. I det tidligere DDR hadde de nesten ikke arbeidsledighet, men etter at muren falt er det blitt et enormt problem. Også på vestlig side, i industriområdet i Ruhr-regionen, er ledigheten høy. Flere byer, som Bremen, Hamburg og Berlin, sliter også med høy arbeidsledighet. Det tyske folket ønsker forandring, de ønsker modernisering og reformer. Gammel og stolt storindustri som korn, stål og jern går dårlig og det er voksende forskjell mellom fattig og rik. Hvis en stor koalisjonsregjering blir et faktum, vil de får 70 prosent flertall. Da vil de ha mulighet til å forandre grunnloven og gjennomføre en omstrukturering av hele det tyske samfunnet. Det må kanskje til.

STUDENTSTYRET NSU-TROMSØ

Studentstyret er studentene ved Universitetet i Tromsø øverste valgte organ. Studentstyret er også lokallag av Norsk Studentunion (NSU) som organiserer rundt 85 000 studenter ved universiteter og høyskoler i Norge. Den daglige driften av Studentstyret forestår Arbeidsutvalget (4 personer) samt en organisasjonssekretær.

STILLING LEDIG ORGANISASJONSSEKRETÆR

Stillingen som Studentstyrets organisasjonssekretær er ledig fra 1. desember 2005. Stillingen er ikke et tillitsverv, men fast ansettelse. Studentstyret har ikke tidligere hatt fast ansatt organisasjonssekretær, dette er derfor et toårig prøveprosjekt.

Arbeidsoppgaver:

- Ansvar for regnskap og lønn i samarbeid med Studentsamskipnadens økonomikonsulenter
- Sekretærfunksjoner for Studentstyret og Arbeidsutvalget
- Forberedelser og innkalling til møter
- Referering fra møter
- Arkivering
- Postbehandling
- Øvrig forefallende kontorarbeid

Ønskede kvalifikasjoner:

- Økonomikunnskaper
- Ryddighet og punktlighet
- Omgjengelig og samarbeidsvillig
- Erfaring fra liknende arbeid

Arbeidstid er mellom 8.30 og 16.00, men en del møtevirksomhet må påregnes på kveldstid. Jobben er lønnet med kr. 280 000,- fordelt på 12 måneder.

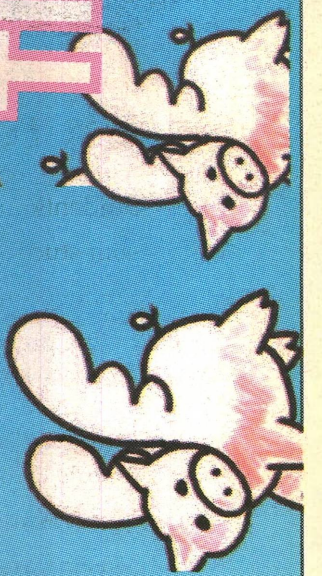
Nyutdannede med utdannelse med fokus på økonomi eller organisasjon oppfordres spesielt til å søke.

SØKNADSRIST 17. oktober 2005

Søknad med cv og referanser sendes Studentstyret, Hovedgården, 9037 Tromsø, tlf: 77644202, eller e-post: orgsek@sst.org.uit.no, kontaktperson: Anja støback Bjørsvik.

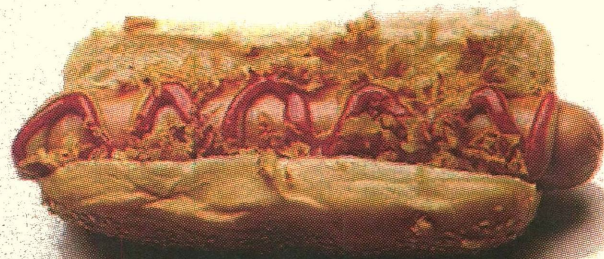
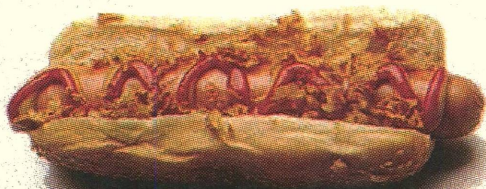
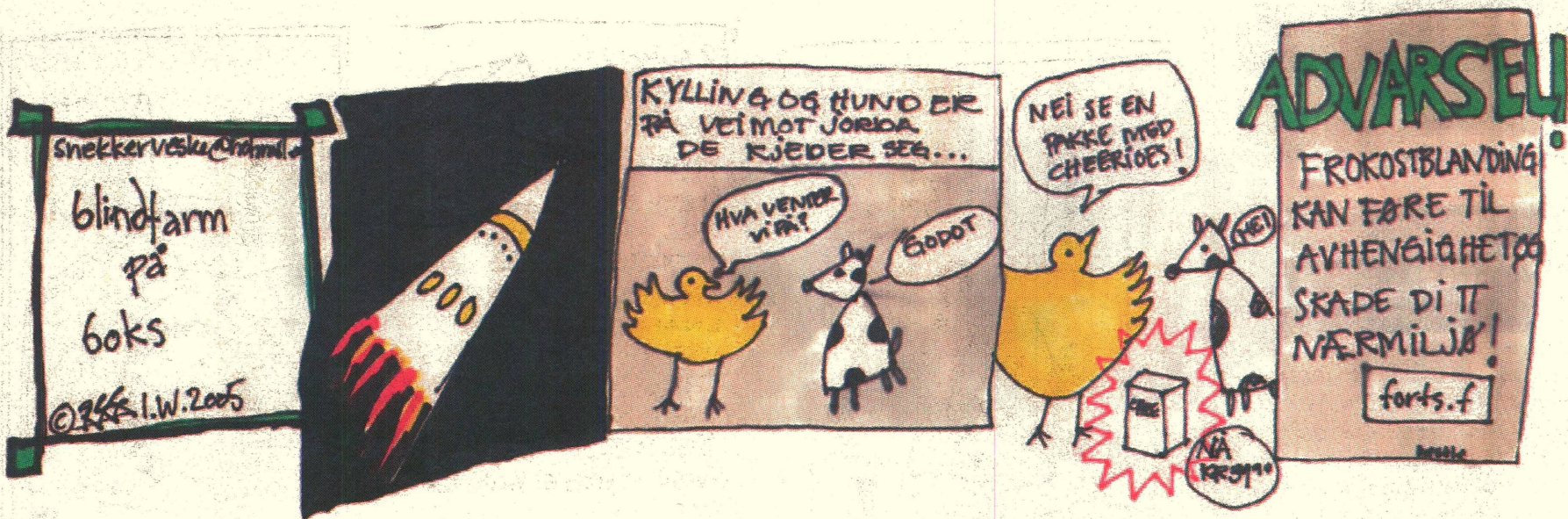
TIPS UTROPIA!

Det beste tipset i semesteret belønnes med reisegavekort fra Kilroy Travels til en verdi av 4000 kroner. Send tips til: tips@utropia.no

Reisebyrået
for studenter!

KILROY
travels

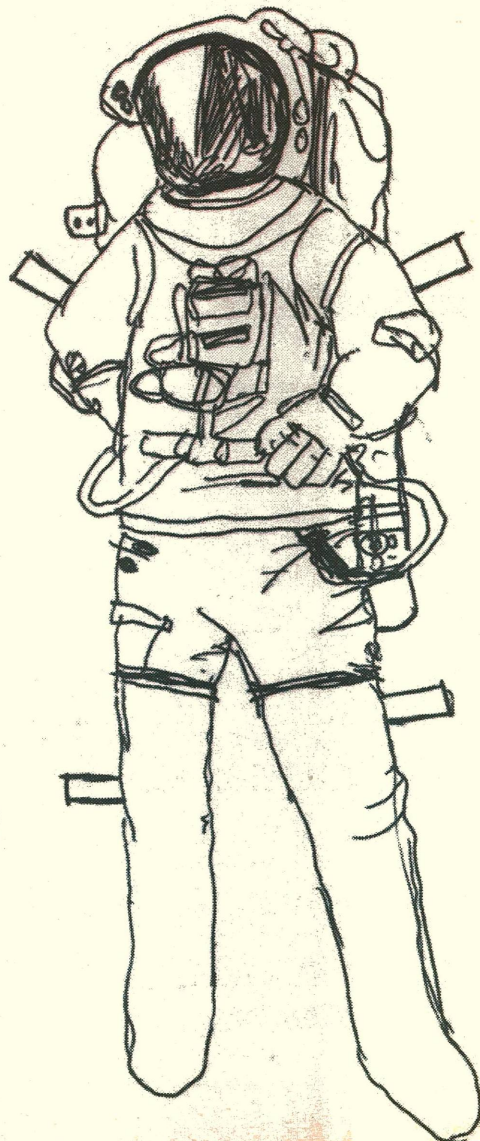
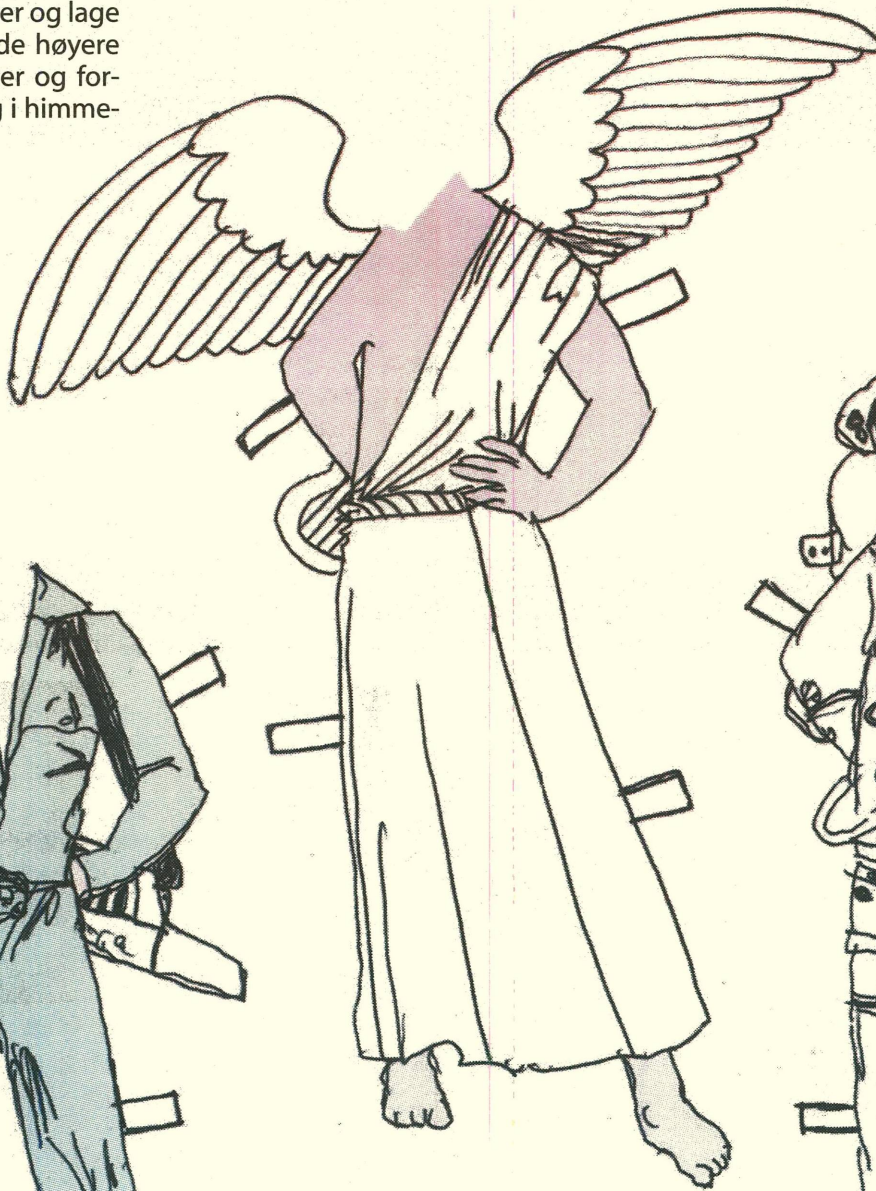
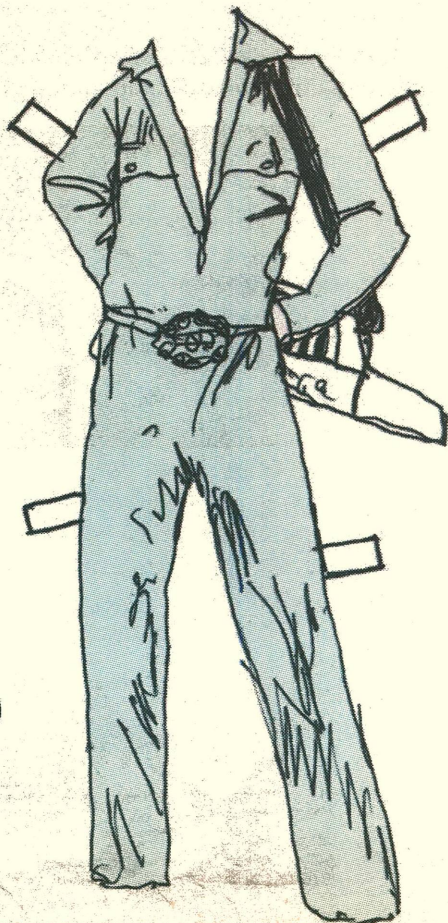

PAPIRDOKKA

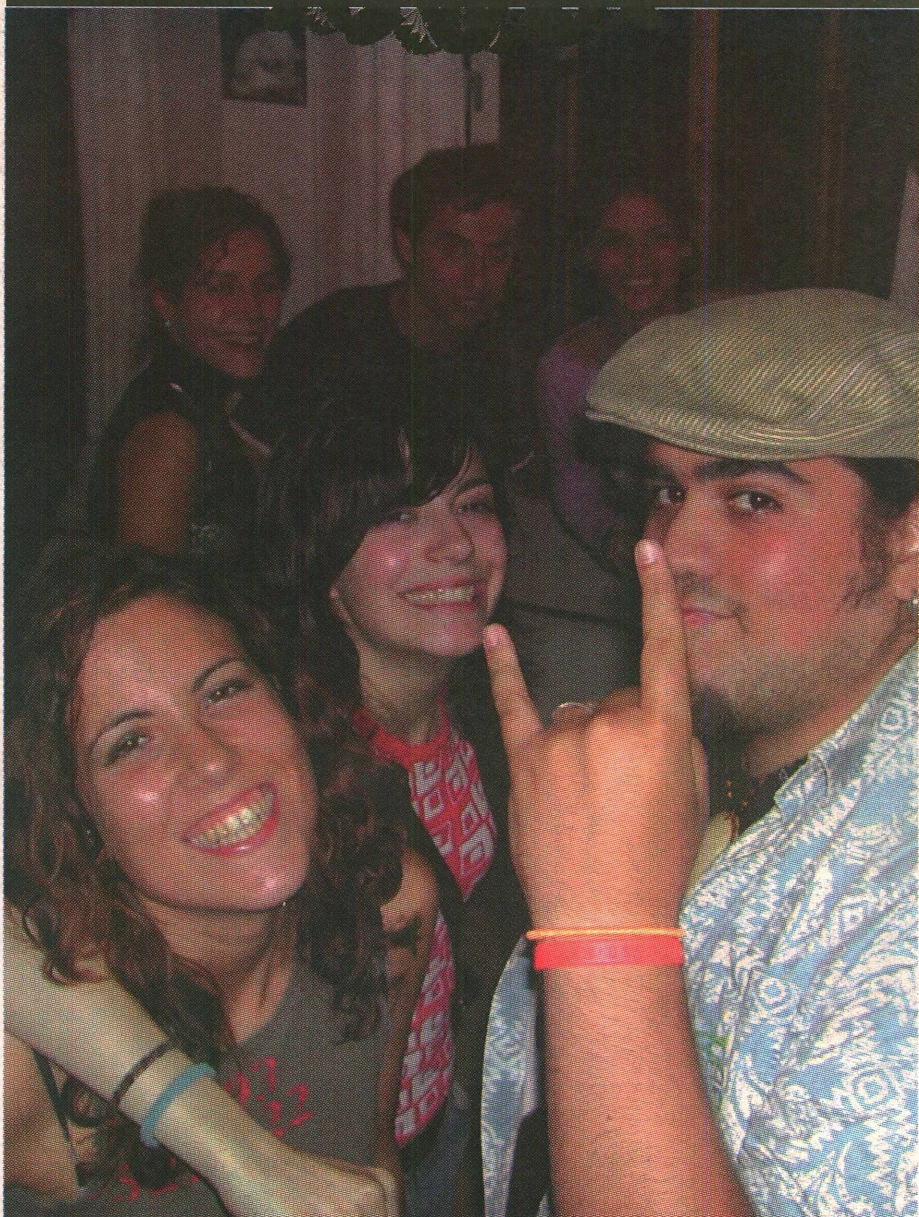
papirdokke Av og til blir Kaada lei av å spille konserter og lage plater. Da vil han ut på nye eventyr og undersøke de høyere sfærer. Heldigvis har John Erik så mange fine drakter og forklædninger at han kan få innpass både hos NASA og i himmelen.

BRETT HER

INTERNATIONAL STUDENT UNION

Spanish Tromsø's magic

If you don't know us yet because of our world famous "really late at night fiestas" parties around Tromsø island, we'd like to introduce ourselves to you.

We are a group of about 20 people, but the group is not closed. In fact we love to share "experiences" with people from all around the world, and if you don't believe it, just ask any international student.

Since we come from different places in Spain, obviously we have different impressions of Tromsø and the way of living in Norway. But also since Spain is not so big, we share most of our feelings to this magical city.

We just arrived a month and a half ago and we find it really comfortable to see the nice group of exchange students we have since then, from so many different places around the world. You can tell people want to learn many different things from many different places, since they open their hearts and houses to receive you. Of course we are including Norwegians, who are very kind, and from whom we would love to learn many things. That's why we are here. As we said; we find this city magic. There is something we don't really know about it, but we love it. We don't know if it's the pre-party or the post-party but it has to be one of them.

We will try to talk about some things we really found amazing, for example the landscape. The mountains surrounding Tromsø are something we are not used to see in Spain, so close to the sea. Tony

thinks that the fjords are taken out of Tolkien's books. He went on a trip last week to what he called "Mordor". This trip started very early in the morning in the cable car's mountain ("the shire", because it was still green), later they walked through deep valleys with shining lakes ("Rohan") until they got to the hard part of the trip. They went through the different pikes ("Snowed mountains over Moria") on their way to Tromsdalstind ("Mordor's Destiny's Mountain"). Later "the fellowship of the beer" came back to Tromsø ("Rivendell"). It was hard, but they would love to share with all of you the unbelievable sensations they had all along the trip, and especially when they made it to the top of the mountain.

Cintia is excited every night. She has "orgasmic sensations" when she shares moments with the Northern Lights. What this place offers us is a huge amount of sensations we don't have in our country. We actually see Northern Lights in Spain too, but we have to drink a couple of liters of "sangria" first.

These are a few examples of our daily experiences. But as the good Spaniards we are, we mostly live at night, we are owls. We love to be a part of Tromsø's fauna, and at night, we really get "wild". But in a funny nice way, of course. We are "looking for la fiesta y los tenemos llenos de amor", like we say.

Thank you for being so kind in our first month here above the polar circle. Ha det bra!!!

SPANISH CREW IN TROMSØ

KORRESPONDANSE

Kritisk med konjunktiv

På italiensk bruker man konjunktiv etter uttrykk som "jeg tror", "jeg synes" eller "det virker på meg som...". Det er nesten til å grine av.

Hver morgen på slaget ni de første fire ukene på språkskolen følte det som om jeg ble overkjørt av en buss fulllasta med verb, preposisjoner, futurum og idiomer som løp løpsk i 150 km/t. Da bussen en morgen var fulllastet med konjunktiv og jeg fortsatt ikke kunne snakke i fortid fikk jeg lyst til reise meg opp, stampe med føttene og begynne å grine. Omtrent slik fireåringer gjør når de vil, vil men ikke får det til.

Var det noe galt med meg eller språkkurset?

Politikerne og universitetene er i dag veldig opptatt av "internasjonaliseringen" av høyere utdanning, og heving av språkkompetansen er en del av dette. Fortsatt topper engelskspråklige land som Australia, USA og Storbritannia på lista når norske studenter skal velge utvekslingsland og dette er en trend man ønsker å snu. Og velger du å tilbringe et semester i eller utenfor Norden og i et ikke-engelsk land kan du få innvilget et språkstipend på inntil 15 000 kroner av Lånekassa, som du disponerer fritt så sant du kan vise en bekreftelse på at du er meldt opp til et språkkurs for minst fire uker.

Jeg kunne ha gjort en bedre jobb i å velge språkskole i byen der jeg nå studerer, Firenze. Slik byen er en turistmagnet er den også fruktbar grunn for språkskoler som nesten alle har Dante, David, Do-

natello, Michelangelo, Machiavelli eller Medici i navnet, også min. På en skole med konstant gjennomtrekk av studenter fra hele verden er det vanskelig å få kontinuitet i undervisningen og for lærerne å opprettholde entusiasmen. Og når dagen begynner med en halvtimes opprømsing av grammatikkregler og fortsetter med tre timers konversasjon over et gitt tema (for eksempel matretter i studentenes respektive hjemland) uten at noen egentlig har vokabularet som trengs, er det begrenset hvor mye italiensk du lærer. I beste fall sitter du igjen med kunnskap du aldri har bedt om, som maten i Sør-Korea, Tyrkia, Tyskland osv, og i verste fall kun en stiv regning for uforståelig babling.

Nytt land, nytt språk, nye mennesker og nytt universitet; det kan bli vel mye nytt den første måneden som Erasmusstudent. En skoletime med konjunktiv kan bli hva som får det berømte ølglasset til å renne over. Heldigvis kunne universitetet tilby sine utvekslingsstudenter et italiensk kurs som går over seks uker, som jeg begynte på etter at min måned på den private skolen var over. Her blir det lagt vekt på å jobbe i grupper med tekster og filmer og på god tilbakemelding på lekser. Og det hjelper med en spøkefull lærer som også instruerer oss i hvordan å si "Ciao, come stai?" på den vennlige måten, den kjølige måten og den forførende måten.

Konjunktiv, derimot, har vi ikke kommet til enda. Men jeg kan prate om det som skjedde i går og det som kommer til å skje imorgen og så langt har ikke en tåre blitt felt. Pian piano, som de sier her; rolig rolig – et skritt av gangen.

BENTE JENSEN

GRISSETIPSET

NØFF-NØFF: Et riktig grisespill.

griseri Kaste Grisene er et spill som bør komme fram fra glemselen. Har du aldri kastet en gris har du ingen tid å miste, kom la oss grise! Spillet består av to små plastgriser, en blokk, en blyant og en "grisesti" som du regner poengene ut ifra. Ta grisene i handa å kast. Her er det om og gjøre og få kombinasjoner av stillinger som gir mest mulig poeng. Her kan du få *trynet* - lande med trynet i bakken, *lytteren* - lander stående på øret, *traskeren* - står på bena, *svinerygg* - lander på ryggen og om du er heldig har du *grisefflaks* - en kombinasjon av eks. *trynet* og *svinerygg* gir deg den samlede poengsummen. Grisene er søte og lett grise-rosa og de føles lette i handa. Spillet er beregnet fra to eller flere personer, jo flere jo bedre. Før man setter i gang er det imidlertid viktig å utnevne en "griserøker" som har som oppgave å notere poengene.

Man spiller om første mann, eller kvinne, til 100 poeng. Når man føler at man har fått taket på dette kan man avansere til å spille med *grynt*. De med mer enn 20 poeng kan grynte, altså forutsi hvordan grisene vil lande, før kasteren kaster grisene. Har grynteren rett mottar vedkommende dobbel poengsum, ved feil trekkes samme sum fra grynteren og kasteren mottar dobbel poengsum. Dette er et herlig og uhøytidelig spill som garantert vil trekke på smilebåndene og trimme lattermuskelen.

DET POPULÆRVITENSKAPELIGE FAKULTET

A HOAX?: JFKs Apolloprogram var en suksess, og nå vil Bush også prøve seg.

romfart Amerikanernes Nasjonale Luftnautikk og Verdensrom Administrasjon (NASA), har tenkt å ta seg en tur tilbake til månen. Planen er å lande omtrent i 2018, og noe av formålet med ekspedisjonen er å forberede seg på en tur til Mars, slik presidenten har snakket om tidligere. Rakettene som skal brukes,

ligner i stor grad på de som ble brukt i Apolloprogrammet, men det vil skytes opp 2 raketter på hver ekspedisjon, en med forsyninger, og en med mannskap. Forsyningene vil lagres på månen, og på den måten muliggjøre lengre opphold, kanskje opp til 6 måneder. Prislappen for prosjektet ligger på 104 milliarder

dollar, noe Administrator i NASA, Michael Griffin, forsvarer til tross for innenriksproblemer i USA. "Vi må håndtere de nåværende problemene uten å ofre de langsiktige investeringene. Om vi får en orkan sier vi ikke opp luftvåpenet. Og vi sier ikke opp marinen. Og vi kommer ikke til å si opp NASA." (AP/NASA)

FANATIKERNE

På bildet: f.v. Eirik Heen, Anne Cecilie Nyheim og Svein Ove Aas.

Holder live i Babylon 5

Ved det matematisk-naturvitenskapelige fakultet her på UiTØ, har ei gruppe studenter blitt så bergtatt av Babylon 5 at de har viet serien en egen studentforening.

TEKST OG FOTO: IDA LØKEN KILLIE

Du har kanskje sett det på TV2. Denne TV-serien hvor merkelige skapninger med gjeller, horn i panna og snabler i nakken vandrer rundt på enorme romstasjoner, eller sektorer, ikledd kapper og andre finurlige kostymer mens de løser og skaper intergalaktiske konflikter. Av ren nysgjerrighet over hva som er så fascinerende ved en TV-serie at den har fått sin egen studentforening på universitetet, har Utopia møtt tre av medlemmene i Babylon 5 - gruppa for å komme til bunns i saken.

- Babylon 5 var den første Sci-fi - serien som faktisk hadde et plot, og den var svært unik når den kom. Det er ikke nødvendigvis B5 som er så utrolig fantastisk, men at alle de andre sci-fi seriene er så dårlige, som gjør at nettopp B5

fortjener en egen klubb, sier Svein Ove Aas.

I følge leder i gruppa, Anne Cecilie Nyheim, skyldes kvaliteten på serien dens interessante karakterer, og det faktum at den spennende historien strekker seg over mange sesonger.

Babylon 5 - gruppa Arctic Sector ble stifta 22. mars 2000. B5 Arctic Sector, som holder til på RUPHUS-kontoret i realfagsbygget holder live i eventyret om Babylon 5, og har i følge gruppas nettside som formål å "spre glede og viten om B5-universet, verdens beste science fiction serie, gjennom film, spill og bøker."

På RUPHUS kontoret i Mat-nat - bygget har gruppa en koselig sofakrok med TV, DVD, video og surround-anlegg. Der samles de for å se Babylon 5-episoder, filmer og andre sci-fi programmer.

- Vi har gått til innkjøp av alle sesongene av Babylon 5, i tillegg til alle spillefilmene. I tillegg kjøper vi også andre sci-fi serier som er interessante, og vi arrangerer også kinoturer når det kommer ut spennende sci-fi filmer, sier Anne

Cecilie.

I tillegg til å arrangere sosiale aktiviteter, er det ingen som kan klandre B5 Arctic Sector for å ikke tenke framover. De samler nemlig inn penger til å bygge en egen romstasjon når tiden er moden for det. I følge Eirik Heen og Svein Ove Aas, har de allerede samla inn nok penger.

- Ved hjelp av renter og forhåpentlig prisnedgang på råmaterialene, regner vi med at vi har nok penger til bygge romstasjonen i år 2250. Det forutsetter selvfølgelig at B5 Arctic Sector fortsatt er i live, i en eller annen form, sier Svein Ove.

- Vi har laga en ordning i Arctic Sector hvor medlemmene våre kan tegne "livstidsmedlemskap". Det innebærer at du for 100 kroner får et medlemskap som varer helt til vi har fått bygd romstasjonen vår. Etter det må medlemskapet fornyes, sier Anne Cecilie.

Og dersom noen fortsatt skulle være i tvil om B5 Arctic Sector er gruppa for dem, er gruppas tale klar:

- Babylon 5 - gruppa er skikkelig hyggelig og sosialt!

TILBAKEBLIKK

Molotov Cocktail, driv, 14.09.05:

Oppvarmingsbandet, Box of Mothers, hadde i alle fall en lysende fremvisning av talent. Når det gjelder americapunkerne i Cocktail, var det helt klart noe for den harde kjerne, og knapt nok det. Ganske kjipt for oss andre. Da var veien kort til:

Digger and the Pussycats, Kaos 14.09.05:

En helt ufattelig opptur etter den darrige opplevelsen på driv tidligere på kvelden. Tomanns rockband fra Australia med stående trommis uten hi-hat og basstromme (!). Vi har nok sett noe lignede før, men dette tok så definitivt kaka. Less is definitely more.

Jørn Øien, Kulturhuset, 15.09.05:

En utvidet utgave av Jørn Øien Trio inntok lillesalen på kulturhuset og ga oss en oppvisning i moderne og melodios jazz av aller beste merke. Noen av de tilstedeværende ble lei av å sitte til den superfengende musikken og måtte danse på de siste låtene, til bandets store begeistring.

Love Revolt, Kaos, 15.09.05:

Sikkert en fin konsert tror vi selv om vi ikke var der.

Manchester United – Blackburn, 24.09.05:

Gamsten knallet inn to mål mot laget vi alle hater, men som Gamsten selv elsker.

Warlocks, Strøket, 24.09.05:

Sikkert en fin konsert tror vi selv om vi ikke var der. Eller tror vi det? Neida, sikkert ikke. Eller kanskje.

Hanne Hukkelberg, Circa, 25.09.05:

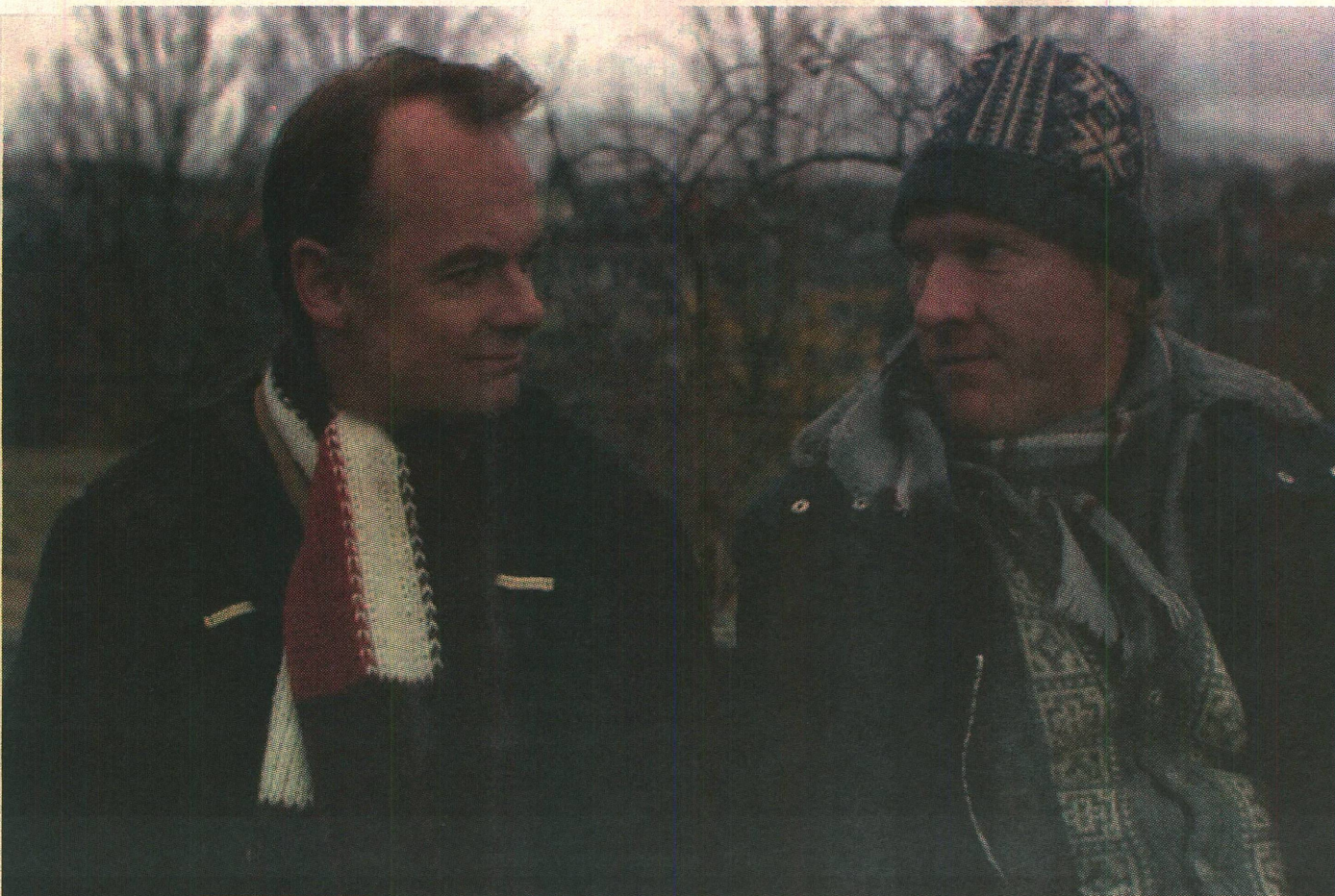
Sikkert en fin konsert tror vi selv om vi ikke var der.

Bodø/Glimt – Molde, 26.09.05, sett på Offside:

En stor opplevelse for de av oss som ønsker at Glimt skal få fornyet kontrakten i Eliteserien.

Matfestival, byen:

Sikkert en fin festival tror vi selv om vi ikke var der.

kratiske sjel.

Det er gått en stund siden Elling og Kjell-Bjarne flyttet til Oslo. Kjell-Bjarne har beveget seg opp en etasje til Reidun Nordsletten og datteren Mojo. En forlatt og isolert Elling har låst seg inne på sitt eget rom fylt av søppel og omsvermede fluer. Til og med bildet av Gro har falt ned fra veggen. Kjell-Bjarne og Reidun Nordsletten gir Elling hjelp å komme seg på bena igjen, og den lille rare mannen tar fatt på en ny start i livet. Her blir det romantiske scener over "en wiener med alt" og romvesen konspirerte tankeganger. Gamle Alfons Jørgensen får vi også et gjensyn med, men ikke lenger som den knipsende joviale poeten, han har blitt en smule eldre og ligger på

sykehjem. Dette er ikke et hinder for Elling, og Alfons blir en del av planen for å vinne kjærligheten.

Elsk meg i morgen er regissert av Petter Næss, og Elling ser ut til å passe bedre i den visuelle formen når denne mannen er tilbake ved spakene. Petter Næss har laget en mørkere og dystre film denne gang. Den er alvorstung, med større mellomrom mellom latterkulene. Det er gjort et mye dypere dykk i Ellings sitt komplekse sinn og sjel, men selvfølgelig har de holdt den folkelige, lett fordøyete følelsen av en som kan klare seg, bare han har Kjell-Bjarne i nærheten. Filmen er det siste av Elling, og etter min mening, det beste.

STIAN JOHANSEN

ANNONSE

- Har du hørt det?

Hva da?

At Muren er oppe igjen!!

Alle kan luften meningene sine på www.utropia.no - og kanskje komme i avisa!!

ORAKELET

Kjære Orakel! Det har kommet meg for øret at du kanskje kjenner Idol-Andreas, og det er i den forbindelse at jeg kontakter deg. Etter å ha opplevd hans store stemme og fortryllende vesen under utvelgelsen i Tromsø 2003 har jeg vært besatt av tanken på denne fantastiske mannen. Jeg skal derfor være så frempå at jeg spør deg rett ut: Kan du videreformidle mine tanker om han, eller sette meg i kontakt med Idol-Andreas? Uansett hadde jeg satt stor pris på et signert bilde! På forhånd takk! Kyss og klem fra Tulleemor.

Kjære Tulleemor. Noens forhold til den såkalte Idol-Andreas er helt tydelig forvirret og forvrengt. Jeg senser at Idolet har sett sine glansdager og nå opptrer i bryllup og gravferder. En mann i cowboyhatt turnerer sammen med han. Hans navn er Bjørø Håland.

– Orakelet

Er det riktig av meg å spise dette?
Hilsen Friskus

Hei Friskus. Ting fordøyes og vender tilbake til det evige kretsløpet.

– Orakelet

Hvor kan jeg få hjelp når det er noe galt med datamaskiner?
Hilsen Edvin Osmundsen.

Hør med orakeltjenesten
– Orakelet

YO! Jeg har i lengere tid prøvd å komme i kontakt med det motsatte kjønn ved å delta på den ene aerobic timen etter den andre, men det ser ikke ut til å funke.. Har du noen tips?
Hilsen mannlig kreps-79

Hei Kreps. Bevegelser i kropp og sjel kommer til å tære på cancerens krefter. Svlumende masser opptrer i bicepsen og tricepsens tegn, noe som skygger for det som ellers befinner seg bak husets to blå glugger. Jeg ser blondt hår som ikke svaier i vinden, og t-skjorter uten armer. Jeg ser snakkebobler i luften som bærer beskjeder som ikke trenger gjennom kritiske filtre i mottakerenes ører. Mottakerene himler med øyne mot himmelen. De svulmende masser reiser hjem alene.

– Orakelet

Jeg er sulten, men i kjøleskapet mitt er det bare veldig gammel mat og melk fra oktober i fjor. Hva skal jeg gjøre?
Hilsen Jan Gjertsen (30)

Hei Jan. Partikler i luften lager tåke der maten oppbevares, og forpestingen og forråtnelsen vil sakte med sikkert bre seg over det ganske land. Ingen kan stå imot, der fins kun død og fordervelse.

– Orakelet

CHRISTENSEN: Jasaa bye? Ute med ny bok?

Modellen
Lars Saabye Christensen
Cappelen

Christensens mørke modell

bok Peter Wihl, en anerkjent kunstner, arbeider med harde strøk for å kunne sette frem sin neste og siste utstilling. Men under en omgang i atelieret en dag, svartner det bokstavelig talt for den gamle kunstneren, og han dundrer i bakken. Det viser seg at årsaken ligger i en øyesykdom, så alvorlig at han faktisk er i ferd med å miste synet. Dette setter

i gang en rekke prosesser i Wihls psyke, og vi blir med dette brutalt stilt som vitner til hans kappløp mot tiden, seg selv og hele hans virkelighet. På sjarmende vis river Christensen i stykker sin gamle kunstners liv, både på langs og på tvers, og ingen områder forblir uberørt. Det hele kulminerer til at det han elsker mest i sitt stakkarslige liv, hans familie, nærmest kollapser på midten. En liten pike fra Estlands undergrunn vil få en helt spesiell og grufull betydning for en av bokens mange vendinger.

Christensens forrige roman, Maskeblomstfamilien, vitner om at den rutinerne forfatteren behersker litteraturens mørke språk og handling. I Modellen får vi nok en gang besøk av forkvaklede

sinn, som på overbevisende og jordnær måte utspiller sin rolle i Christensens regi. Boken holder deg til tider fast i godstolen, men med litt innsats klarer du deg fint med en eller to dagers fravær av denne litteraturen. To ord setter stemningen for hva Modellen frembringer: mørk og romantisk. Her er et utdrag som illustrerer hva som menes med nettopp det (den aktuelle hendelsen beskriver en episode hvor bokens hovedperson mister besinnelsen ovenfor en annen av bokens karakterer):

Og Peter slo ikke på vegne av publikum, Ben, kunsten, mørket eller seg selv, han slo på vegne av Kaia, (...), han lukket neven til en hard knute av fingre, slo det han maktet og åpnet Patricks hvite ansikt.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Putins Russland
Anna Politkovskaja
Cappelens Forlag

Lite spekulering, mye skjebne

bok Den mange ganger prisbelønte russiske journalisten Anna Politkovskaja har igjen satt seg i dårlig lys hos de russiske myndigheter. Hennes forbrytelse: hun har sagt sin mening. Det har hun gjort i mange år, men hennes seneste angrep kommer i form av boken Putins Russland, der den tidligere KGB agenten

og nå Russlands president i sin andre periode, blir vist ingen nåde.

Av tittelen kunne en kanskje frykte at boken ville være teoretisk med lange avhandlinger og spekuleringer rundt Putins styremåte. Det som overrasket meg mest er at spekuleringene er nærmest fraværende, for å ikke si helt fraværende i Anna Politkovskajas bok. Hun har nemlig kommet fram til oppskriften for å nå et bredt publikum; enkeltskjebnene. De mange enkeltskjebnene som har lidd under Putin og hans undersåtter, får virkelig komme til orde og fortalt sin historie. Vi møter folk fra angrepet på teateret i Moskva, fra Beslan tragedien i fjor, desperate mødre som har mistet sønnene sine til militæret og mennes-

ker som har lidd under den gjennomsvulmende korrupsjonen. Alle søker de svar og trøst, men blir bare møtt med en kald skulder og intet håp for fremtiden. Ved å gjøre det store Russland til mennesker oppnår Politkovskaja at leseren blir berørt på en mye mer personlig måte. En blir sint, frustrert og gjerne litt apatisk. Da hjelper det å huske at forfatterinnen selv er bare et menneske, et vanlig menneske som har klart å rette verdens oppmerksomhet mot de overgrep som skjer i vårt nabos land. Jeg er også bare et menneske, og jeg vet at jeg har gjort en forskjell hvis du leser denne boken, så: Les den!

HELENE SKJEGGESTAD

SJUERN

Denne gang slipper vi til allviter Rune Blix Hagen

BOK

Christina Lerner: *Enemies of God. The Witch-hunt in Scotland (1981, 2000)*

Etter elleve år som hekseforsker har jeg fortsatt ikke lest bøker om emnet som overgår denne. Inntil hun døde 49 år gammel i 1983 var Christina Lerner sosiolog ved Universitetet i Glasgow. Undersøkelsen av de skotske hekkesakene ble gjennomført i et komparativt europeisk perspektiv og vakte berettiget interesse i forskningsdebatten. Spesielt har Larners vellykkede anvendelse av sosiologiske teorier og modeller på heksefenomenet blitt retningsgivende. Hun var blant de aller første som gjorde kvinnespørsmålet til et hovedanliggende i studiet av hekseforfølgelse selv om det ikke ligger noe direkte kvinnespektiv til grunn for hennes undersøkelse. Dette er den typen bøker som er kryddret av gode poenger på hver eneste side og som jeg alltid vender tilbake til. Utrolig inspirerende!

PLATE

Rolling Stones: *Aftermath (1966)*

På den tredje ordinære albumutgivelsen til Rolling Stones hadde Mick Jagger og Keith Richard for første gang skrevet alle sangene selv. På *Aftermath* flyter det over med kreativitet og banebrytende musikk. Til tross for at det har gått nesten 40 år siden jeg først kjøpte LP-utgivelsen, blir jeg aldri lei av å lytte til mesterverk som *Out of Time*, *Take it or Leave it*, *Mothers little helper* og alle de andre godbitene. Så får det heller stå sin prøve at tekster som *Under My Thumb* og *Stupid Girl* er blant de mest mannsjåvinistiske i rockehistorien. Det gleder meg å høre at unge i dag oppdager 60-talls utgaven av Stones. Stadig oftere kan man høre gammel Stones på blårock og eksempelvis på puber og internetcafer i London. Fy faen for et band Rolling Stones var en gang i tiden. Oppfølgeren, *Between the Buttons*, fra 1967 er nesten like god. Deretter begynte nedturen.

FILM

Charles Chaplin: *The Great Dictator (1940)*

Med dobbeltrollen som den litt naive barbereren i jødegettoen og som diktatoren Adenoid Hynkel viser Chaplin sin genialitet både som filmskaper og skuespiller. Filmen tar Nazi-Tyskland og føreren på kornet. Dette er en uovertruffen politisk satire som på en utmerket måte kombinerer alvor og humor. Hvem kan glemme scenen der Hynkel drømmer om verdensherredømme ved å leke med sin ballongglobus, som til slutt sprekker. For meg blir filmen en herlig parodi på stormannsgalskap og en advarsel mot autoritære ideologier. Jeg har alltid hatt sans for Chaplins dristige, kompromissløse og humorfulte tiltak. I "Diktatoren" kommer disse kvalitetene fram i fullt monn. Ingen over og ingen ved siden av på filmlerretet.

ØL

NØGNE Øs #100 (2005)

Aromaen er preget av krydder og bittersøtlige sammensetninger. Et flott brunlig skum er der hele tiden og setter seg pent i ringer nedover glassveggen. Smaken eksploderer umiddelbart i munnen og blir ei skikkelig smaksbombe som sitter lenge i. Ølet har en fyldig kropp hvor smaken av sterk humle er mest framtrædende. Den lange ettersmaken har innslag av både søtligheit og bitterhet. Ølet står i hele 10%, og jeg nyter hver slurk med andakt over lang tid.

RUNE BLIX HAGEN

ABNORMT: Kill vil stå for sannsynligvis den mest ekstreme lyd og lysopplevelsen som noensinne er presentert i Tromsø Kulturhus.

Kompromissløse lydmyndere

Rocken har mange supergrupper. Et av dem er Kill. Et annet er Audioslave, også har du selvsagt Velvet Revolver. Og for ikke å glemme Scum. Men Kill er nok noen hakk mer ekstrem enn de tre sistnevnte.

TEKST: GLENN FAGERVIK

Fredag 30. september inntar bandet med det brutale navnet Kill Verkstedet på Kulturhuset. Det loves en kveld i brutalitetens tegn. Turneen med Kill er et samarbeidsprosjekt mellom Rikskonsertene og Nasjonalmuseet for kunst, arkitektur og design.

I følge trommis Martin Horntvedt (bl.a. Jaga Jazzist) er det vanskelig å definere musikken utover at den er hard. Ellers

består bandet av gitarist Erlend Mikkelbost fra hardcorebandet JR Ewing, Are Mokkelbost (Single Unit og ARM) på synth, programmering, vokal og annen elektronikk; og Espen Hanvold (også gitar) fra det formidable tønsbergbaserte dødsmetallbandet No Place To Hide. Musikere fra svært varierte band, med andre ord.

I tillegg loves et eksplosivt og spesialdesignet lysshow, og vi regner med at det den totale pakka de serverer er av det slaget man ikke glemmer så fort. Are Mokkelbost sier følgende om lysshowet til Aftenposten:

– Det er et utvidet lysopplegg - optiske effekter som oppstår når fargede mønstre blir lyssatt med farget lys. Da oppstår en bevegelse. Problemet er at det er en reell fare for en epileptisk reaksjon forbundet med dette lysshowet, så vi er pålagt å opplyse det før hver konsert.

Musikken kan beskrives som et møte mellom rock, metall og elektronikk eller et forsøk på å ta livet av grensene mellom disse genrene. En annen beskrivelse sier "elektrisk elektronisk kaos med digital presisjon. Referanser som har vært brukt er såpass ulike ting som elektronikaguruen og karlsøyvennen Aphex Twin, grindcoregudene Napalm Death og 1900-tallskomponisten Igor Stravinskij. Vi tror nok at dette flotte bandet vil stå for den mest kompromissløse og ekstreme lys og lydopplevelse som noensinne er presentert på Kulturhuset i Tromsø. Vi gleder oss.

Arrangementet starter kl. 21.00

MUSIKKOMMENTAREN

Et hjem i kofferten

- Skal du på ferie?, spurte innsjekkingsmannen på Gardermoen mens han kikket misbilligende på vekta med bagasjen min. Fire kilo overvekt.

- Nei, skyndte jeg meg å si, og la litt fortvilet til: - Jeg er Erasmusstudent og skal bo i Firenze et halvt år.

Han smilte.

- Jeg skjønner, sa han og smilte og - puh - nikket meg videre.

Hva gjør et hjem? Det hadde ikke hjulpet om jeg hadde stappa resten av klesskapet ned i kofferten, eller lurt med meg de siste ti parene med sko. Sannheten er, inntil de lager portable versjoner av venner og familie er det bare musikkssamlingen mi som kan gi meg noe i nærheten av en hjemmefølelse. Og etter mitt innkjøp av en mp3 spiller, tar den heldigvis atskillig mindre plass enn ting flest.

Slik har det ikke alltid vært. Da jeg flyttet til Australia for fem år siden måtte minst to plagg vike for cd-samlingen mi. Jeg angret ikke et sekund. Hvem skulle trøste meg der jeg satt på den andre siden av jordkloden i førti varmegrader med hjemmelenssel og ikke kjente en sjel, om ikke Odds rustne stemme på *Vintersang*? Da jeg fire år etter satt i Tromsø og lengtet etter sol og varme og vennegjengen i Melbourne, var det cder som venner brente eller kjøpte til meg med Dave Matthews Band, Ben Harper og The John Butler Trio som fikk meg gjennom mørketida.

Og i Firenze? Her er det Madrugada, Big Bang og Sissy Wish - for meg toner fra Tromsø - som jeg har i ørene mens jeg vandrer mellom spektakulære bygninger, i trange gater og blant stimen med turister. Men musikkspor spekket med minner bør, ikke, får ikke, kan ikke stoppe tiden; så her er det bare å snurre en plate till!

Turen går derfor til nærmeste platebutikk. Og det må bli italiensk, ikke minst som et hjelpemiddel for meg som må lære meg språket; nye ord og fraser klirrer seg til hjernebarken mye raskere med en melodi til. Men jeg er litt redd for å kjøpe med meg de italienske utgavene av Mine Verste Artister, så på dårlig italiensk ber jeg pent en ansatt om han ikke kan anbefale meg noe etter følgende stikkord: ikke i nærheten av Laura Pausini eller Eros Ramazzotti og i kategorien rock. Etter en kort presentasjon og lytting av ulike alternativer tusler jeg fornøyd ut av butikken med plata *Nome e Cognome* av gruppa Ligabue.

Så får vi se om også minner fra utvekslingsoppholdet brenner seg på denne plata. Heldigvis for meg veier ikke musikk stort mer enn minner i disse dager og det gjør ting - nettopp - lettere. Ikke minst når jeg en gang i desember må gjennom innsjekkingsranken...

BENTE JENSEN

CLOROFORM
DRIV
15.09.05

Kloret Cloroform

konser Det er få begivenheter denne høsten som jeg har sett såpass frem til som Cloroform, som turnerer landet med sitt nye album, *Cracked Wide Open*.

MEW
MEW AND THE GLASS HANDED KITES
SONY BMG

Dyrker Melodien

plate Jeg flyter på en sky. Frem og tilbake, opp og ned i 54 minutter og seks sekunder. Danskene fra bandet Mew fyller ørene mine med stemningsfull,

PAPERBOYS (M/BAND)
VERKSTEDET
16.09.05, KL 23

DØ ØL!

konser Da Paperboys gjestet Tromsø på Driv for to år siden, var de nye i bransjen, men hadde en hit. De spilte i ca en time, så sa de "Sorry, det blir ingen ekstranumre, pga vi har spilt alle låtene våre." En time, det var alt. Litt morsomt

Både dette albumet og deres tidligere slipp har åpenbart et band så spekket med kreativitet og tekniske finesser at noe som helst annet enn suksess var lik utenkelig. Den gang ei. Hvorfor måtte det, av alle steder, gå galt i Tromsø? Cloroform leverte for såvidt en helt grei, men likevel braksuffende konsert, med tanke på hva som til vanlig gjemmer seg i bassen til Øyvind Storesund, trommene til Børge Fjordheim og brettet til fantastiske Jan Erik Kaada. Kan det være p.g.a at herr Storesund denne kvelden hadde skaffet seg en stand in? En stand in fra superjazzgruppen Atomic; en stand in ved navn Ingebrigt Håker Flaten! Ja, kanskje det, men like fullt savnet undertegnede langt mer enn hva den Cloroformerte Kaizersbassisten kunne

melodiøs pop, med gode innslag av gitarsoloer og imponerende trommer fra rockens verden. Bandet tok steget opp med deres forrige plate *Frengers* og skuffer ikke med deres fjerde plate *Mew And The Glass Handed Kites*.

Jeg ligger på skyen min mens vokalist Jonas Bjerre på sin egen måte hvisker til meg at jeg er spesiell i deres nyeste singel *Special*. Jeg synker lenger ned og tenker "takk" uten å ofre så mye tanke på at det er det første jeg har klart å tyde av tekstene deres. Det er ikke så farlig, selv om vokalisten på de høye tonene til tider gir meg assosiasjoner til hun dama som synger kjenningsmelodien til Jon Blund, er det et hyggelig minne og sangen blander seg herlig

når noen bryter den uskrevne regelen om ekstranummer. Den gangen var de tre i gruppa, nå er de tom pluss trommis og en perkusjonist i anledning turneen. Det hjelper bestandig å ha andre lydkilder enn LP-plater. Det blir så mye mer trøkk, musikken blir fyldigere. Bra, Paperboys! Veldig fin konsert. Det eneste jeg savnet var publikummere som breaket. Jeg har hørt at breaking er en del av hip hop kulturen. Hvis jeg var en breaker, ville jeg breaket den kvelden, og alle skulle sagt "wow".

Paperboys har en rekke låter publikum tydeligvis kjente igjen. De fleste i salen var ganske unge, selv om de aller yngste gikk på klokka åtte-konserten, uten aldersgrense. Nå var det de over

ha fremdrevet på egenhånd. Jazzrocken, som Cloroform snekrer sammen i øvingslokalet, innehar alt for mange brekk, for mye dynamikk og ikke minst energi enn hva det gruppens samspill kunne mestre på Driv onsdagen for to uker siden. Til tider var leken tight og fin, ting funket bra, og pulsen var på G. Men dessverre; altfor ofte falt brekkene, rytmikken, melodien og stemningen inn i dårlig lyd, ukordinert samspill og fjas. Og den eneste dynamikken som var finne var mine forventninger som stadig falt til dypere og dypere bunn. Det innfridde rett og slett ikke. Men kommer de igjen, så hold av en billett til meg. Denne gangen kan det bare gå BRA!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

med de melankolske tonene. Selv om platen starter med den akustiske *Circuitry of the wolf* dyrker fortsatt Mew melodien og gjør det bra. Jeg vil gjerne trekke frem *Apocalypso* som er den som setter seg lettest i øregangen, men også den en blir fortest lei av. Det er likevel vanskelig å snakke om enkelt-sanger. Albumet har blitt guidet av superproduseren Michael Beinhorn (Red Hot Chili Peppers, Marilyn Manson) og har kommet ut som et album på bekostning av enkeltsangene. De er alle satt inn i en større sammenheng, som til slutt ender opp som en elv. Rolig og balladefullt til tider, før de igjen skaper litt brusning for så å rolig renne ut i havet.

HELENE SKJEGGESTAD

atten som skulle underholdes, og det var lov å drikke voksenbrus. Men stakars band, vertskapet hadde åpnet alle bandets scene-ølflasker på forhånd, slik at avisgutta måtte slurpe i seg dau, romtemperert øl. Vinnie ga uttrykk for sin forargelse, men smilte og koste seg virkelig på scenen. Det er koselig når de oppa scenen forteller oss at Tromsø er en kul by. Plusspoeng til Verkstedet for en kjempeflott konsertscene!

Paperboys har vokst som band, og utvikla sin egen greie. Musikken er på plass, og det hele blir faktisk litt kult i mine ører. Terningkast 32.

HB ZEIGLER

PAPRIKA KORPS
DRIV
21.09.05

Pen og flink Paprika

konsert Hva kan man forvente seg av et polsk reggae-band? Det viser seg at ikke alle har lurt på det, og derfor gjorde storparten av verdens befolkning andre ting enn å høre på Paprika Korps på Driv onsdag 21. september.

En liten hard kjerne hadde likevel møtt opp. Dette var definitivt anledningen for dem med dreads, langt hår, skjegg eller annen alternativ kroppsbehandling til å slå seg løs med kreativ dans til herlig løssluppen musikk fra andre siden av europa.

Musikken til Paprika Korps kan beskrives som alternativ, melodios reggae

ispedd mektige, litt harde rytmer. Det er ingen tvil om at bandet er teknisk gode. Lyden er fet og fyldig, og byr både på tydelig gitar og mange elektroniske effekter. Veldig moderne, og til tider spennende. At to av de fem medlemmene i bandet byttet på å synge, bidro også til variasjon. Den ene vokalist hadde så mye ekko på mikrofonen sin at det av og til bød på problemer å skille ordene fra hverandre. På enkelte sanger ga ekkoet en stilig effekt, men av og til druknet hele vokalen i det. Låtene har tekster både på engelsk og polsk, men det var ikke alltid mulig å høre hvilket språk som ble presentert. Den sterke aksepten var forøvrig noe av sjarmen.

Sånn jevnt over var de velfriserte, kjekke gutter, som spilte pent og danset veloppdragent på scenen. De har stor erfaring etter over 200 spillinger i 20 land de siste årene. Men ville ikke en litt røffere og sløyere stil passet sjangeren bedre? Jeg sitter igjen med et inntrykk av at de er så flinke at de mangler særpreg. Jeg savner noe som gjør at de skiller seg ut og tvinger folk til å lytte. Og det er vel strengt tatt ikke et kjempekompliment. LENE HEITMANN RASCH

NIKKEBY LUFTHAVN
KAOS
21.09.05

Rockemystikk

releaseparty Nikkeby Lufthavns lenge ventede album *Babes in Space* har endelig blitt sluppet løs til massene, og releasepartiet på Kaos vil vi neppe glemme med det første.

Zoom-heltene i Vishnu fikk æren av å varme opp, og sparket i gang med nye og gamle låter. Siden første gang vi hørte bandet, har de faktisk vokst seg til dimensjoner som begynner å anta fremragende proporsjoner, og vi gleder oss allerede til neste gjenhør.

Skrangletight spilling og catchy låter er det som gjør Nikkeby til et band det ikke er lov til å mislike. Når de i tillegg kaster på en god porsjon med uhøyti-

delige og kjappe kommentarer og snering mot autoriteter, har du vel egentlig dekket hele spekteret. Etter et sett med låter som praktisk talt var uten død-punkter, og med gjestepptredener av blant andre Per Ivar og Lord Panzer, ble det hele forsøkt avsluttet med Ig-gys *Lust for life*, noe de nesten greide. Gitarist Gisle Mathisen fant det nemlig for godt å ta en liten røykepause sånn omtrent midt i låta. Heldigvis ble bandet kalt tilbake til scenen etter et knapt kvarters jazzpause, hvor feil det enn måtte være, og brukte sannsynligvis om lag en halvtime på å komme seg gjennom ytterligere tre-fire låter, som hver for seg aldri er lenger enn 3 minutter. Vi har knapt hatt det så hysterisk morsomt på en så gjennomført upolitisk korrekt konsert før. Det har sjelden hersket tvil om at Kaos er Nikkebys hjemmebane, men at det går an å gjøre ting så til de grader på egne premisser og likevel få det til å bli så utrolig fett, kan man ikke forklare på annet vis enn at de besitter instinkter i forhold til øl, rock og livet i sin generellhet som ikke kan tillæres. Noen er bare født med det. ANDREAS MYRVOLD

SKA PATROL
DRIV
23.09.05

Yah man

konsert Ute: regn, vind, surt. Inne: sandstrand, palmer, varme. – No ska æ færra te Mexio, syng Lynni Treekrem. Vi dro heller til Jamaica med Ska Patrol. Det er duket for fest på Haakon scene. Driv er omgjort etter alle kunstens regler, palmetrær har grodd fram over natta, en sandstrand har funnet veien inn og scenen er forvandlet til en bitteliten jungel. Salen er ikke fullsatt og det var kanskje til det beste. Det glade publikum gyn-

ger i takt, jogger på stedet og hopper rundt til Ska Patrols livlige toner. Hvem har ikke ønsket seg en mann med rød fløyelsdress og matchende fløyelsstemme? Ønsket oppfylt! De slenger den ene energiske bomba etter den andre, seig reggae blir fort speeda opp. Blåserer, perkusjon, strenger og vokal danner et deilig lydbilde.

Det er som om samtlige frammøtte er blitt fora med lykkpiller, unge som eldre. Smil og latter sitter løst, hoftene svinger og hender klapper takta. Ska Patrol vet å løfte humøret til lett regntunge sinn i høstmørket. En slik energi - insprøyting burde man fått på blå resept. THERESE-MERETE LINDSETH

FOTO FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

RADIO TARIFA

24.09.05

VERKSTEDET

Dårlig frekvens

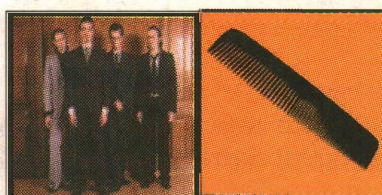
Lørdag var det world music som sto på plakaten på Verkstedet i Kulturhuset. Radio Tarifa beskriver musikken sin som "en smeltedigel av arabisk, afrikansk og spansk musikk. Vakkert, hemningsløst og rått grensesprengende". Vi møtte spent opp og innstilte oss på utvide våre musikalske horisonter. Fem eldre herremenn entrer scenen og inntar sine respektive plasser, en smygende balkangroove finner sin plass i lokalet og konserten har startet. Vokalistene, som er påfallende lik Åge Aleksandersen både i utseende og stemmeprakt, tar sats og synger noe arabisk

hymnelignende greier. Det låter nesten eksotisk. Utover i konserten får vi høre de etniske sjangrene vi er lovet, både i separat og hybrid form. Området foran scenen utvikler seg til å bli et dansegulv, og deler av publikum virker storfornøyd. Selv sitter jeg tvilende igjen, musikalsk tar det liksom aldri helt av. Det er gitt god plass til instrumentalsoloer, men det blir mye "skalarunking", mer virtuost enn fengende. Den "rått grensesprengende" og "hemningsløse" delen er også savnet. Arabiske folketoner er ikke mer spennende fordi de spilles med vrenge på gitaren! Det er faktisk de mest autentiske numrene som er de beste. Selve konseptet blir platt og billig. Med andre ord: ingen stor musikalsk opplevelse.

ANDREAS RUTLIN

FOTO ANDREAS MYRVOLD

HELLDORADO

BLÅ ROCK

22.09.05

Rock n' roll

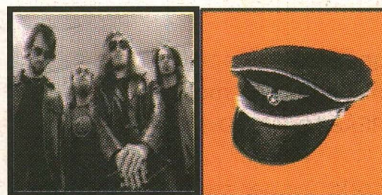
konserter Heltene i Helldorado inntok nok en gang byen med storm. Men den største stormen kom fra annet hold. The Leftovers satte uten tvil standard for kveldens konsert Oppvarmingsbandet går på scenen. The Leftovers. Rester tenker kanskje du, men dette er musikk av den aller beste kvalitet. De begynner flott og etterhvert som de blir varme i trøya tar de publikum opp til nye høyder. Med en vokal som kan få engler til å gråte og et musikalt bilde som en vakker dag på fjorden, nok er dette noe

av det aller beste Tromsø som rockeby har produsert på lenge. Det er røft og tøft, men akk så deilig. Og med en slik start kunne jo ikke kveldens trekkplaster være noe dårligere. Helldorado har gjestet byen (og Blårock) før, og denne gangen med rykende fersk plate i bagasjen. De entrer scenen og vokalistene, Hr. Vagle, vinner prisen for mest gjennomført rockabillyimage. Med brylkrem og medbrakt kam, forfører han publikum med sin særegne og bevegende vokal. Men han skaper ikke magien helt på egenhånd. Helldorado har et fantastisk samspill og sammen danner de et lydbilde som Norge bør være stolte av å ha fostret fram. Publikum er ville, villige og forført. Nye og gamle låter har gjort jobben og tilfredstilt et kvalitetskrevenne publikum. Musikken, som er westernpreget, på et melankolsk rockefans bør appellere til enhver retrofil rockefantast. Og ja, fyrverkeristuntet var en humorrosin i denne pølsa.

THERESE-MERETE LINDSETH

FOTO ANDREAS MYRVOLD

TALIBAN AIRWAYS

KAOS

19.09.05

Rock steady!

konserter Lille Kaos kunne godt taklet at flere tok turen innom da Taliban Airways holdt konsert der mandag 19. september. Mellom 40 og 50 hadde møtt opp, og de fikk det de ville ha.

Taliban Airways spiller hardtslående rock og samtidig evner å være melodios. Det gjør at selv lyttere som vanligvis foretrekker roligere musikk, lett kan finne på å like dem. De fleste av låtene er varierte på den måten at de har taktskifter og flere forskjellige partier i samme sang. Det gir musikken deres en driv og dynamikk som setter den i stand til å holde på oppmerksomheten over len-

gre tid. Bandet er gode live, og høres like bra ut på konsert som på plate. Likevel kan man merke på en lang konsert som denne, at et par av låtene etter en stund kan virke litt like.

I sommer har bandet gjort noen omrokeringer. Gitarist Helge Fodstad måtte forlate dem for fullføre utdannelsen sin, og er blitt erstattet av Yngvar Mehus, som er kjent fra flere andre Tromsøband. Dette var den andre opptredenen hans med TA, og Mehus levnet ingen tvil om at han er en verdig arvtaker. Som en ekstra happening, ble Fodstad ropt opp på scenen og spilte sammen med bandet for siste gang.

Etter sceneopptredenen å dømme er det tydelig at bandet elsker å spille for publikum. Nykommer Mehus var den i bandet som var mest show å se på. Han har stor innlevelse i musikken og ga av seg selv. Også bassist Sindre Bakland leverte varene. Jeg har sjelden sett noen headbange med så stor kraft og presisjon – og fortsatt spillfritt!

LENE HEITMANN RASCH

Metalkveld

Tromsø har mer å by på en jazz og rock. Vi tok turen innom Offside, en fredag utenom det vanlige.

TEKST THERESE-MERETE LINDSETH
FOTO OLE-KRISTIAN LOSVIK

Liker du ikke metal? Bli du skremt av mørkt kledte menn med nagler? Da anbefaler vi at du snur i døra og går en annen plass. Welcome to the dark side, we've been expecting you.

Tromsø Metal Klubb ble starta i april 2005 og har siden da inntatt Offside Pub på fredager. Her møtes likesinnede for å få servert musikken som ligger deres hjerte nærmest. Det disktes blant annet opp med dj's og konsert dvd'er på storskjerm. Og øl til 39 kroner pr. 0,4l. Vi liker metal, vi liker øl, vi fant veien. Ved et bord i hjørnet kunne vi nyte kald drikke til fin-fin musikk av mørkeste karakter. Det spilles metal fra det mørkeste, hardeste til det noe mildere. De satser på å kunne gi noe til alle, derfor går også dj rollen på omgang mellom medlemmene i Tromsø Metal Klubb. En klubb du forresten kan melde deg inn i, helt gratis! Offside Pub er en fotball pub, med dertil fotball effekter på veggene, i taket og to "livesize" fotballspillere, der den ene, "David Beckham" har fått på seg ei T.I.L skjorte. Men hvem bryr seg om fotball i en sådan stund. Det er mørkt, som i lite belysning, mørke toner og mørke sinn. Å det burde jo passe meget bra til en by som ligg over halve året i mørket.

Night Fever

Det legendariske kjøttmarkedet Strøket er et av stedene som satser hardt på å lokke oss studenter til å drikke billig øl, 29 kroner for 0,4 i ukedagene. Men selv får jeg en liten mistanke om at Strøket prøver å lokke med noe annet enn bare billig øl.

TEKST: ROBERT VANGSTAD UTVIK

På onsdager er aldersgrensen senket fra 20 til 18 år. Med dette lokker de ikke bare med billig øl, men en hel del ungjenter også. Dette ser man tydelig på hvordan folk plasserer seg på Strøket. Strøket er et omfattende utested i tre etasjer. Kjelleretasjen er et rent diskotek. På dansegulvet dominerer de nevnte unge jentene. På bordene rundt finner vi alle de kåte mannfolka som i timevis står og stirrer på dansende ungdommene. Den første etasjen er en cocktail bar med en noe mer avslappet stemning. Andreetasjen er stedet hvor de stirrende mannfolka fra diskoteket kommer når de finner ut at de trenger en Tequila eller tre for å tørre å prøve seg på noen av småjentene på dansegulvet.

Selv foretrekker jeg baren i første etasjen. Her finner jeg også Martine Treider (20).

– Strøket er et veldig bra dansested, som også har bra musikk.

Martine har valgt å dra ut denne onsdagen i lag med noen venninner, og innrømmer at ølprisen har en del å si.

– Det er klart det betyr en del. Onsdager er ikke en dag man vanligvis drar ut på, så da er billig øl det som gjør at vi foretrekker å gå på byen i stedet for å sitte hjemme.

Manhattan

Noen mennesker drar ut på grunn av billig øl. Selv må jeg nok innrømme at jeg er såpass ekstravagant av meg at det skal mer til enn bare billig øl for å lokke meg. Så derfor avlegger jeg baren et besøk og bestiller en Manhattan. Bartenderen jubler av glede når jeg bestiller, og serverer meg etter kort tid min Manhattan, feilfri. Dette er det bare å applaudere. En bartender som viser en slik entusiasme må man bare å bøye seg i støvet for. En god Manhattan kan være forskjellen på en god eller en dårlig kveld ute.

Musikken på Strøket er det også verdt å skrive noen setninger om. Strøket holder seg ganske konsekvent til ei linje. De har funnet ei fin linje mellom R'n'B og House. Her spilles Usher, Pussycat Dolls, Rhianna og Armand Van Helden. Man kan like musikken eller ikke, men dette er hva man får. Foretrekker du Ramones kan du gå et annet sted. Strøket er et sted man går for å danse, det er ingenting mer å diskutere.

Ser man på negative ting, bør det sies at ventilasjonssystemet er heller dårlig. Når det nærmer seg stengetid blir det nesten utholdelig. Jeg tør ikke tenke på hvordan det var her før røykeforbudet ble innført.

Satser på kvalitet

Onsdagene har vært en suksess av et såpass format at de nå innfører 18-årsgrense i helgen også. Dette betyr at en del av den gamle klientgruppa til gamle og beryktede Play kommer til å melde overgang til Strøket. Selv er jeg litt skeptisk til dette, og håper at Strøket fortsatt klarer å holde seg konsekvent til sin stil, nå når de innvaderes av enda flere fjortiser. For dette er en balansegang. Og så håper jeg for all del at militærgutta holder seg unna Strøket.

Strøkets nye daglig leder, Mia Martinsen, er derimot klar på Strøket ikke skal forfalle.

– Vi kommer til å satse på kvalitet. Derfor prioriterer vi å sende alle bartenderne våre på kurs for å være sikre på at holder skikkelig nivå.

Alt i alt vil jeg si at Strøket er stedet å dra hvis du liker R'n'B, pene ungjenter og en frisk Manhattan. Hvis du ikke liker disse tre tingene kan du heller sitte hjemme på onsdagene.

Blåmandag

Mandagsmårabluesen byttes ut med rock, og øl og litt mere rock. Velkommen til Blåmandag på Blårock.

TEKST KRISTIN RENATE TORGERSEN/THERESE-MERETE LINDSETH
FOTO THERESE-MERETE LINDSETH

Etter en begivenhetsrik helg, fylt med øl, kan det være nødvendig å redusere skadeomfanget men enda mer øl. Blårock er plassen å være på mandager, god musikk (les: *ROCK*), godt selskap (medbringes eller finnes på stedet) og øl (medbringes ikke), billig øl, til og med.

– Det blir 36 kroner. Den blide mannen bak disken klapper takta på låret og smiler pent til oss, to øltørste, fattige studenter.

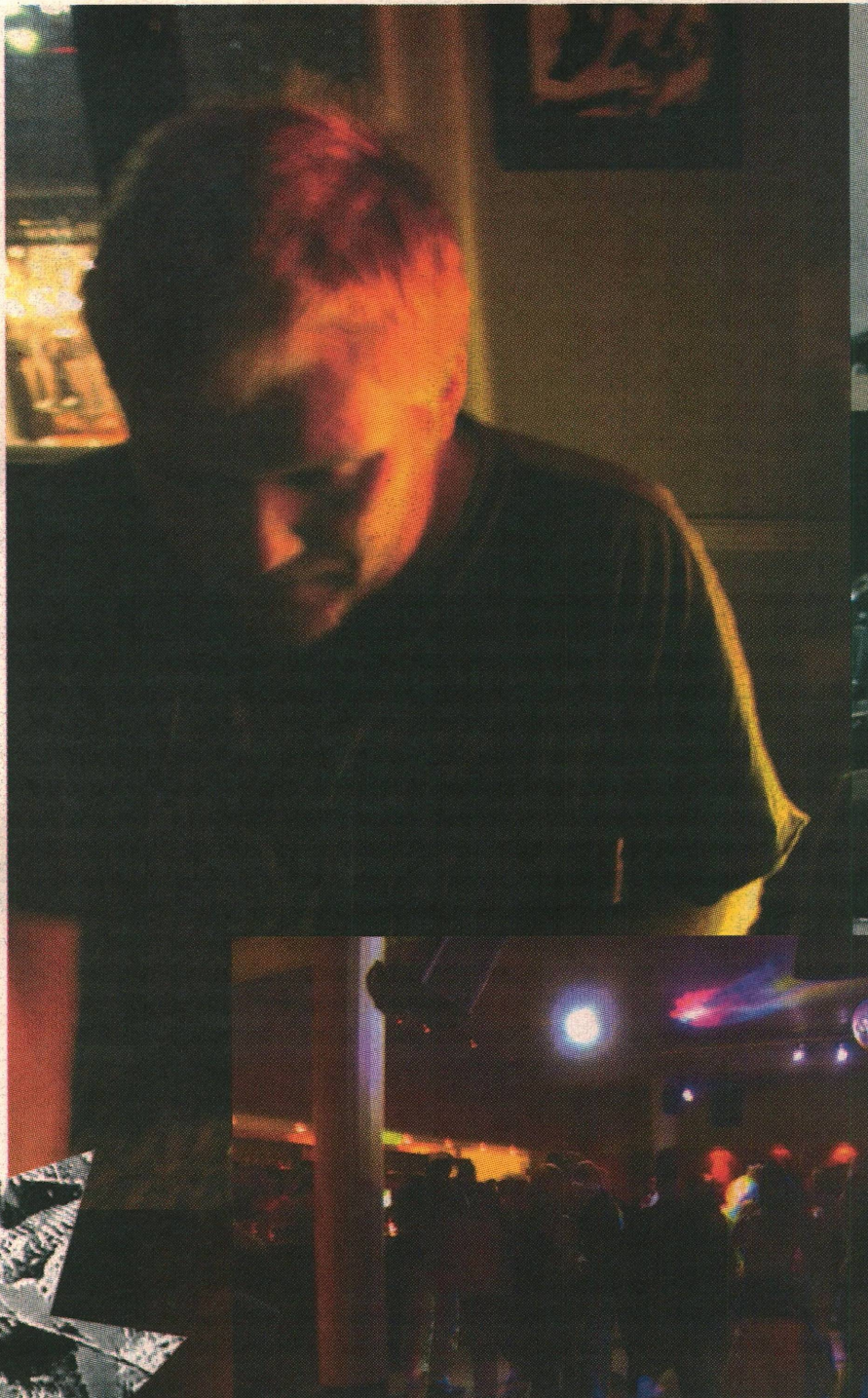
– 36? Vi ser på hverandre med undring. Ved forrige fuktige mandagsbesøk kunne vi sverget på at herligheten kosta tre kroner mindre.

– Det er jo en ganske høy økning per enhet, kommentere en kjapp Kristen. Skal vi være nøyaktige her utgjør det faktisk en økning på hele ni prosent!

– Jo, det er forkastelig, sier mannen bak disken trekke på et lurt smil og tar pengene våre i bytte mot øl. Alle 36 kronene ganger 2.

Konseptet med blåmandag er enkelt, men genialt. "Rimelig" øl og rock. Uka starter på det vis med en høydare. Men akkurat denne mandagen var laber. Lite folk, nærmest tomt og vi konkludere med at alle hadde slik en travel helg at det ikke var overskudd til feiring av ukas første dag også. Men musikken var det, som alltid, ingenting å utsette på.

Konklusjon: Blåmandag på Blårock er et fantastisk konsept, men grunnet dårlig oppmøte ble denne mandagen heller så som så. Vi anser ikke denne helt spesielle mandagen for å være representativ for helhetsinntrykket, heller et isolert tilfelle. Blårock rocke!

U-Solid

Tirsdag 20. september 2005, klokka nærmer seg midnatt og Solid er utpekt som nattens vannhull. Imaget er klart, sent 90-talls hipphet med glatte flater og børsta stål.

TEKST: CLEMET ASKHEIM

Glass og metallglans skinner imot oss når vi går inn døra, men en gjennomført tøtsj av billighet gjør skinnet en smule disig. Om det var dette eller andre ting som fikk folk til å holde seg unna Solid denne kvelden, vites ikke men stinn brakke var det ikke, mer glissent. Til tross for at drinkene går for rundt førti spenn. Vi kliner til med Gin Tonic og setter oss ved et av de hippe borda ved vinduet. Hip hop'en dunkes inn i huet som en uønska ørepropp og vanskeliggjør samtale med vanlig innestemme. Og hva skulle man ellers gjøre her enn å snakke sammen, i og med at det ikke er noen plass å danse. Valget av musikk sier imidlertid noe annet, og står som så mange andre steder, i dyp kontrast til lokalet som sådan. Klientellet kan vel betegnes som hummer og kanari, men noen fellestrekk finnes likevel. Så godt som alle er rundt de tredve og pene i tøyet, og flertallet, som i dette tilfelle vil si omtrent fem personer, nipper til billige drinker. Pilsens venner vanker visst vanligvis ikke her. Betjeningen bør vel også nevnes, men det er ikke så altfor mye å si. Straighte og hyggelige folk som slo til med et par bartendertriks i ny og ned. Mer på tross av alt dette enn takket være, var det likevel en trivelig kveld. Konklusjonen må være at det viktigste når man skal ut er ikke hvor man drar, men hvem man møter der, eller drar dit med.

Alkoholen flyter i kraner og årer. Det er tidvis latterlig billig nemlig, og om det ikke er det, finner utelivseierne all-tids en eller annen måte å selge seg ut likevel. Nye tilbud og arrangementer dukker opp som hatt i eske og sopp på skauen, der prisen på det brune og røde

varierer fra dag til dag, og sted til sted. Hvordan i alle dager skal man manøvrere seg frem til en sunn balanse mellom forbruk og misbruk? Utelivsbransjen suger lommeboka tom før man er halvveis til neste stipendutbetaling, og samtidig forvandles de jevne studenter

til deltidsalkoholikere. Det går med det andre på både helsa og økonomien løs, men er det virkelig snakk om å brenne opp penger, eller får man faktisk slukket tørsten? Om det virkelig var slik at poenget var å drikke, hadde man vel blitt hjemme med sixpacken og HB? Hva er

det egentlig utestedene har å tilby som trekker oss ut av sofaen og får oss til å bruke uansvarlig store beløp på tant og fjas? Utopia lurer veldig på disse tingene, og derfor har vi prøvd å finne ut av det.

FORTSETTER SIDE 8

Ut å drikke seg full

ILL. MONICA WESTERVOLD

Da JEG var ung...

Det hender folk påstår at ting var bedre før, og særlig da de var unge. Som akademiker og tidligere ung, anser jeg meg selv som kompetent til å ta påstanden opp til saklig vurdering. Hypotesen er som følger: Alt var bedre da jeg var ung. På grunn av begrenset plass, vil jeg i denne kåserivitenskapelige studien dele "alt" opp i følgende underkategorier: "Livet", "Kjærligheten" og "Sex, drugs og annen utenlandsk innflytelse."

Livet

Livet var ganske greit da jeg var ung, det var i hvert fall lett å bestemme seg for om man skulle se på TV. Var det ikke noe av interesse på NRK, så var det bare å finne på noe annet. En riktig fin tid, var det. Fyrstikker ble, samme hvor ufyselig de smakte rå, til verdens beste fyrstikkake, problemer kunne løses ved å grine skikkelig mye, og å miste tenner var en spennende affære som innebar kult mellomrom, tannfe og penger nok til fire Snickers. Nå for tiden er det opp til regjeringen å løse alle problemer, Tannfeen selger ferdigmat på TV og tannlegen tar 300 Snickers for å trekke en tann. Til gjengjeld kan jeg være oppe så sent jeg vil, jeg blander ikke lenger hvorvidt det er fylket vi bor i som heter Hedmark og landet som heter Norge eller omvendt, og ingen nekter meg å ta

på den fine rosa rysjekjolen på skolen. Så at livet generelt var bedre da jeg var ung, skal jeg ikke si for sikkert.

Kjærligheten

Kjærlighet, derimot, var en helt annen og mye enklere greie da jeg var ung. Da var det jo bare å bli stor og gifte seg, og så var det i boks. Nå må man kommunisere og gi og ta og respektere og det er liksom ikke måte på. Dessuten varte kjærligheten lengre før, for i min klasse på barneskolen hadde, og har så vidt jeg vet fremdeles, 17 av 19 elever gifte foreldre. Som et pluss ved nåtiden kan vi trekke fram at ganske mange av guttene er blitt mye mindre irriterende de siste femten-tjue årene, og da særlig de siste ti.

Sex, drugs og andre utenlandske innflytelser.

Seksualundervisningen kom for min del i fjerde klasse og inneholdt blant annet en overhead med teksten "Voksne kan få gode følelser i kjønnsorganene sine". Vi oppfattet dette som svært så liberalt og opplysende, men jeg trodde likevel lenge at "homo" kun var et vanlig skjellsord og betydde noe sånt som "bæsjedumming." I kristendomsboka mi på barneskolen hadde verken jenta eller gutten som Gud ifølge tegninga

hadde skapt, antydning til kjønnsorgan. Frank Thomas som snek seg til å fullføre den noe mangelfulle anatomien, fikk kjeft, var barnslig og måtte pusse ut. I dag er det visst obligatorisk med avansert gruppesex fra tredje klasse. Hva som er best av disse to variantene, er en religions- og smakssak.

Det er særlig når det gjelder "andre utenlandske impulser" at mange står fram i "Si det i VG" og forteller at det var bedre før. Jeg for min del fikk tidlig erfaring med utenlandske innflytelser, da jeg på barneskolen gikk i klasse med Thessa, som var adoptert fra India. Det er klart det ikke var uproblematisk. Spesielt ille var det da hun var innehaver av den viktige harerollen på våravslutningen i tredje klasse, men ble sjuk. Det er imidlertid vanskelig å si om dette hadde noe med hennes fremmedkulturelle bakgrunn å gjøre.

At det er heroin overalt nå for tiden er derimot helt klart utlandet sin skyld, ettersom norske bønder ikke dyrker heroin. Rusmisbruk var for øvrig også utbredt da jeg var ung, for jeg hadde sett én full mann i Oslo og én da vi var på ferie i København. Nå for tiden ser jeg fulle menn og fulle damer ganske ofte, men det betyr ikke nødvendigvis at al-

koholisme er mer utbredt.

Konklusjon

Var alt bedre da jeg var ung? Jeg vil faktisk ikke påstå det. Enkelte ting, som kjærlighet, er blitt vanskeligere, mens andre ting, som fylker og kaker, er blitt betydelig enklere. Dessuten er guttene mindre irriterende nå, og jeg får kle på meg selv. Mye er imidlertid det samme. Utlendinger forårsaker problemer, folk er fulle, og alle som har levd en stund hevder hardnakket at da de var unge, da var det andre tider da.

FOTNOTER:

1 DVS. FRA FOR 24 TIL FOR FEM ÅR SIDEN, MED HOVEDVEKT PÅ DE FØRSTE TI ÅRENE I PERIODEN. TJUEFIRE ER EN NATURLIG NEDRE GRENSE, ETTERSOM JEG ER TJUEFIRE, MENS DET ER FEM ÅR SIDEN BROREN MIN ER- KLÆRTE AT JEG JAMMEN VAR BLITT STOR SOM BRUKTE EGNE PENGER TIL Å KJØPE STEKE- PANNE PÅ SALG.

2 EN MULIG FORKLARING PÅ DETTE ER AT DE ER HEDMARKINGER, EN RASE BESTEMOR HAR RÅDET MEG TIL Å SATSE PÅ, ETTERSOM "DOM ÆILLER FÅR SOMLE SEG TIL Å SLI OPP"

3 SE FOR EKSEMPEL BIBELEN OG INTERNETT.

4 MED TANKE PÅ HVOR DYRT DET ER Å PRODUSERE KORN OG SMØR I NORGE, TROR JEG ALLE FATTIGE NARKOMANE ER GLADE FOR DET.

FOTO: ANDREAS MYRVOLD

GJØR TING DE KAN: Både Margrethe og Harald tar seg godt ut på bilde.

Gjør ting de ikke har gjort før

Margrethe har aldri intervjuet noen før i hele sitt liv. Harald Rønneberg har gjort mange ting det går an å spørre om.

TEKST: MARGRETHE KARIJORD/FOTOGRAFEN

Det er midt i beste forelesningstid, men auditorium 3 på Teorifagsbygget hus 6 er fylt til randen av tilhørere. Harald Rønnebergs foredrag *Om å gjøre det umulige mulig*, har tydeligvis appellert til mange studenter, og arrangøren Start Tromsø har tydeligvis gjort et scoop ved valg av foredragsholder. Reidun Klykken Lie åpner med å fortelle litt om organisasjonens aktiviteter, og ytrer et klart ønske om at flere studenter engasjerer seg i entreprenørskapsforeningen Start Tromsø.

Utskremt

Litt stuert bort i et hjørne sitter Margrethe og mer eller mindre skjelder av spenning, mens Rønneberg forteller om å hoppe i Holmenkollen og å balansere på stoler på taket av SAS-hotellet. Applausen og latteren sitter løst den timen foredraget varer, og etter endt show får Utopia kontakt med kjendisen, som nå skal intervjues av en bokstavelig talt utskremt journalist. Heldigvis er Rønneberg imøtekommende, og

beroliger med at det helt sikkert skal gå bra. Karijord bryter isen som enhver profesjonell ville ha gjort det.

Hva har du gjort med armen din?

– Det her er fra da jeg var i Tyskland, og skulle være med på rodeo-show for å prøve meg som "Bull-rider", det vil si å ri på okse. Da fikk jeg meg en smell, men ikke noe alvorlig. Litt flaut egentlig, for jeg har blitt stamgjest på en klinikk i Oslo.

Jeg tenkte egentlig å spørre om det var skummelt å hoppe i Kollen, men det sa du jo at det var, så jeg lurer på hva du hadde gjort om den ene skien hadde flydd nedover?

– Det er sånn man ikke skal tenke på, men da hadde det nok endt med at jeg hadde tryna. Da ville jeg ventet til jeg lå i bunn av unnarettet og håpet på det beste.

Gir alt

Hvor lenge har du holdt på med å gjøre ting du ikke kan?

– Det begynte så smått på høsten 2003, men fra nyåret 2004 ble det en sånn greie, så omtrent to år har det blitt.

Hvordan fikk dere den ideen?

– Det begynte med at jeg skulle gjøre et filmkys, fordi jeg så Buddy med Pia Tjelta og Nikolai Cleve Bröch. Det var en lang scene der de ser hverandre dypt inn i øynene og skal kysse, noe jeg synes var veldig flaut. Da tenkte vi at vi

kunne lage et innslag om det, der jeg skulle prøve meg som skuespiller, og gjøre mitt første filmkys. Der begynte det å gro, og senere ble det nakenscene, noe som var et helvete. Etter det begynte hele greia å ta form, og når man har funnet rammene begynner ideene å komme av seg selv.

Har du lært noe av det?

– Ja, jeg har lært masse om meg selv, for eksempel at jeg kan bli nervøs og redd selv om jeg tror jeg ikke kan bli det. Men så lærte jeg å takle det, og at jeg kan snu frykt til noe positivt.

Bruker du å gjøre ditt beste, eller prøver du å gjøre det morsomt?

– Jeg gjør mitt beste. Hvis jeg hadde prøvd å gjøre det morsomt hadde det ikke blitt gøy, for det hadde ikke vært troverdig. De tingene her må gjøres ordentlig, for eksempel da jeg sang med Jan Werner, da gjorde jeg det beste jeg kunne. Det er trist å innrømme, men sånn er det.

Yndlingsfarge

Hva er yndlingsfargen din?

– Hæ?

Hva er yndlingsfargen din?

– Å, yndlingsfargen! Jeg synes du sa hudfargen. Hehe. Det er rød av alle ting. Jeg vet ikke hvorfor, men det gir meg en god følelse. Jeg går sjelden i rødt, men i dag har jeg på meg røde sko.

Hva synes du om Nord-Norge?

– Jeg elsker det. Har vært her i forsvaret, og mye i forbindelse med jobb.

Hvordan går det med Kvikk Halden?

– Kvikk Halden er et trist kapittel, da går det bedre med Komet, hockeylaget, som spiller sin andre sesong i eliteserien. Men i Kvikk Halden må det vel spaes noen tak før det begynner å lysne.

Men hvis det blir kvalifiseringskamp mellom Fredrikstad og Moss, hvem heier du på?

– Jo nærmere Halden, jo bedre, så det blir Fredrikstad.

Bra! Ja, det var vel det.

– Du klarte deg kjempebra jo! Det synes jeg virkelig, oppmuntrer Rønningen hjertelig.

Evaluering

Harald vil selvfølgelig stille opp på bilde før han må haste videre, men Karijord er glad det hele er over.

Hvordan synes du det gikk?

– Jeg synes det var flaut, men litt artig også.

Gikk det bedre enn forventet?

– Litt dårligere kanskje? Men han var veldig hyggelig. Det var endel spørsmål jeg tenkte å stille, men så synes jeg det ble for teit, så jeg lot være.

Var det skummelt?

– Ja. Ekstremt skummelt.

Går det bedre neste gang?

– Ja, hvis det blir noe neste gang.

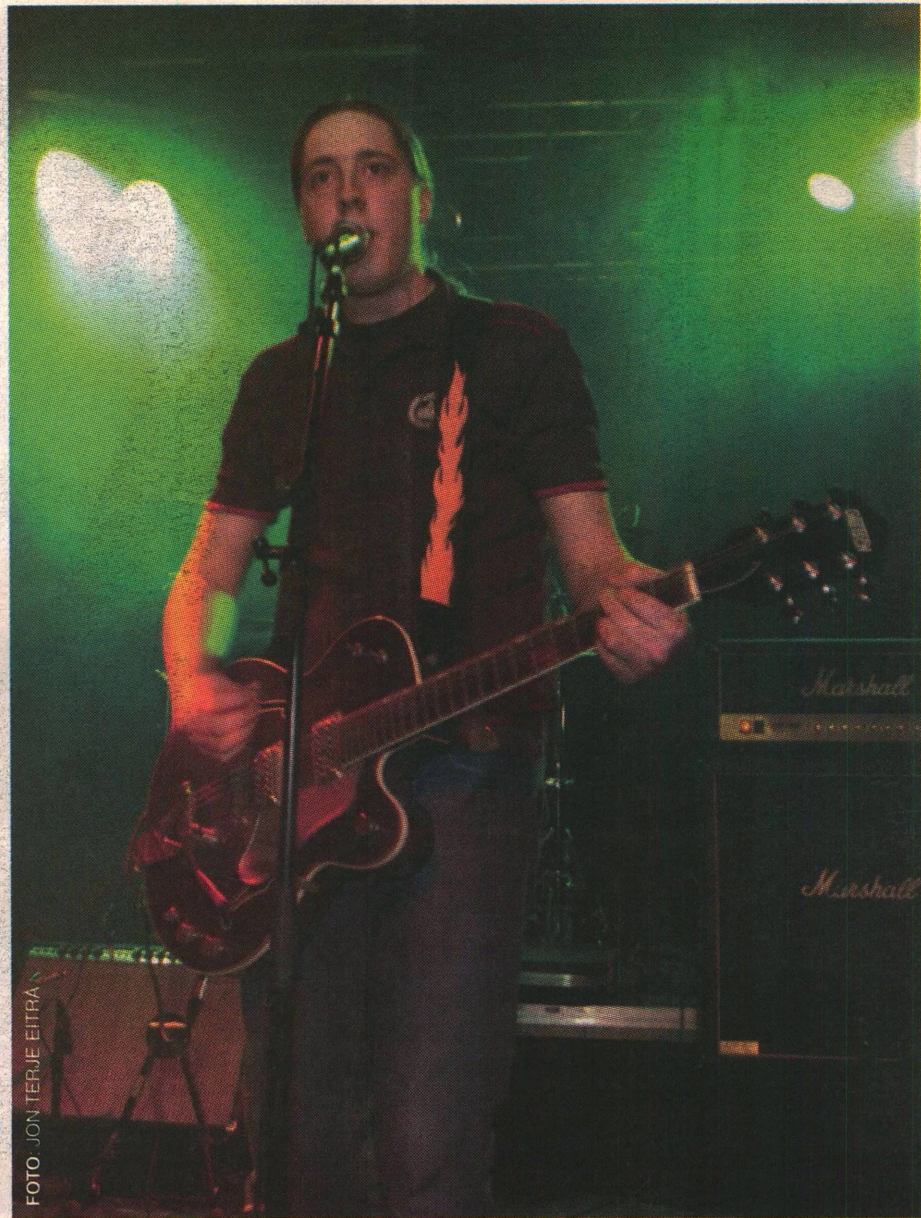

FOTO: JON TERJE EITRÅ

LEFTOVERS: Spilte på rock battle i fjor. (omtalt side 10)

Helse, Styrke og Karakter Jamaica rock battle

Sangerbrødrene i Det Norske Mannskor av 1995 hadde på lørdag ikke sang-, men idrettskonkurrans på Valhall stadion. De arrangerer Det Norske Mesterskap for sine medlemmer, og konkurrerte i fem forskjellige øvelser, bedre kjent blant grekere eller engelskmenn som pentathlon. Det arrangeres en gang i året.

TEKST/FOTO: DRAGICA VIDOVIC

Tradisjonen tro, for tredje året på rad, arrangerer DNM-95 Det Norske Mesterskap den første godværsdel i september. Høytidlig flaggheising og defilering med innmarsj til tonene av Studentsången innledet den store begivenheten. Admiraldirektens åpningshilsen *Samlet er vi her* ble fulgt av Herold Nylunds *Prologue i syv passasjer*.

– DNM av 1995 er nærmere 20 glade unge menn som er glad i piker, vin og sang. Men denne helgen ønsker vi å vise oss frem i all vår mandighet, sier Guardein Paulsen.

Hver og en av dem hadde sjanse til å vise hva han er best på. Derfor bestod pentathlon av både utholdenhets- og ferdighetsøvelser: 60m, 800m, kule, lengde u/tilløp og den ærverdige alpeluekastninga., som har en sentral plass i DNM.

Utøvere og de få tilskuere var litt uheldige med regnværet. Men likevel ga nysnø på fjelltoppene og DNM-95s na-

sjonalromantiske sanger fra høytaleranlegget et minneverdig bidrag til høytideligheten. Med det samme de staute menn begynte med sine øvelser, varmet de opp lufta.

Hver øvelse ble omgjort til en viss poengsum. Den ideelle poengsummen var selvfølgelig det magiske tallet 1995. Og gutta var ikke så langt ifra. Den endelige gjennomsnittelige poengsummen ble 1986. Nesten...

– Vi ønsker å rette en takk til BUL-Tromsø for hjelp og støtte med elektronisk tidtaking og målfoto. Dette fikk oss til å føle oss nærmest profesjonelle, sier Generalsekretær Hallonen.

Det ble kåret to vinnere. En av dem var selvfølgelig bestemann i alpeluekastning. I år var det Herold Per Helge Nylund som trakk det lengste strået.

–1000 poeng! utbrøt en ekstatisk generalsekretær Hallonen da det etter kontrollmåling ble konstatert at luen landet på 1995 cm.

Hovedpremien gikk til vinneren med høyest samlet poengsum i alle øvelser. Vinneren var i år Guardein Jim Viktor Paulsen, behørig kledd i hvit skjorte og slips under øvelsene.

Til tross for glissent oppmøte på tribunen, var det ikke noe å utsette på innsats og engasjement på banen..

Etter den slitsomme dagen fortjente de, som idrettsmenn og sangere, en god festmiddag. Begivenheten ble avsluttet i stor stil med atletbankett, premieutdeling og kraftig mannsang.

– Vi ser allerede frem til neste års mannjevning, forhåpentligvis med nye deltagere og stor publikumsoppslutning, sier Guardein Paulsen.

Driv kjører på med gamle og nye konsepter hele høsten lang.

TEKST: ANDREAS MYRVOLD

Rock Battle konseptet går ut på at 16 band i løpet av 7 runder skal spille om heder, ære og premier. Bookingansvarlig på driv, Robert Dyrnes, lover at regelverket i år kommer til å være enda klarere, men det er ikke helt fastlagt hvordan stemningen skal avgjøres.

– Om det blir jury og publikum som bestemmer 50/50 eller et annet system er ikke bestemt ennå. Det er mulig vi gir publikum mer makt, men det er umulig å gjøre alle til lags.

Rock Battle

Opplegget er ganske likt det som var i fjor, og første konsertkveld er 12. oktober. Finalen blir sannsynligvis 1. desember.

– Det går over 7 kvelder, og fungerer som et slags cupsystem. Det blir 4 band i finalen, der det kåres en vinner, sier Dyrnes, som synes det muligens er suspekt å utpeke "vinnere" i musikk. Uansett vil et heldig band plukkes ut og motta førstepremien på 20.000 kroner som er øremerket plateinnspilling.

– Sparebanken Nord-Norge sponser, siden de synes det er en bra måte å støtte den målgruppa. I tillegg til plateinnspilling får vinneren et releaseparty på Driv med masse lyd og lys.

Noe av poenget med Rock Battle er å få nye band innen forskjellige sjangere frem i lyset. Dyrnes tror Rock Battle er en utmerket arena for ferske artister.

– Dette er en fin måte å gi nye band sjansen, nemlig ved å åpne opp på Driv. Det er noe vi ønsker å få til i større grad. Det er lettere å dra publikum også når 4 band står på scena. Til sammen har man nok venner til at det kommer masse folk, og i fjor hadde hver kveld over 100 publikummere. Et slikt arrangement er ofte den første sjansen mange band har til å spille på en stor scene foran publikum, og det er en vinn-vinn situasjon både for bandene og Driv.

Club Jamaica

Et annet nystartet konsept er temakveldene på fredager, nemlig Club Jamaica. – Vi starta 2. september med Hopalong Knut. Vi prøver å få tak i ting vi tror er etterspurt, og ha aktiviteter som er gjennomført. Tromsø er en vanskelig by å lage nye ting i, siden det ofte kun er prisene på øl som teller. Vi vil ha et innhold i ting, og ikke fokusere på øl og priser. Fredag er en litt døll utedag i Tromsø, så vi prøver å lage stemning, og kommer til å kjøre det hver fredag hele høsten. Club Jamaica tar utgangspunkt i musikk som har røtter tilbake til Jamaica på 50- og 60-tallet. Både DJer og band dukker opp på arrangementet, og Dyrnes tror folk egentlig er sultne på noe annet enn tyggispop på dansegulvet.

– Jeg tror folk er lei av dance og disco. Dette er noe annet som det passer bra å innlede helga med. Det er et forsøk på å heve kvaliteten på det som skjer på driv.

Blant happeningene på Club Jamaica utover høsten trekker han spesielt frem det såkalte Skalloween partyet som står på plakaten 28. oktober.

BLOOD TSUNAMI: Slemme gutter?

Rå flodbølge

Blood Tsunami ble dannet i april 2004, av vokalist og gitarist Pete Evil fra det nå oppløste bandet Hellride. Siden den gang har det vært en rekke til og fra med medlemmer, men den blodige flodbølgen som nå kaller seg Blood Tsunami fremstår som en sammensveiset gjeng.

Tekst: HARALD B ZEIGLER

Hvorfor Blood Tsunami?

– Det kom før katastrofen, vi begynte jo et halvt år før, i april 2004. Tsunami er et velbrukt ord i sangtekster innen metal og rock. Vi hadde flere konseptnavn i begynnelsen, men Blood Tsunami er så hardtslående og godt at vi tok det. Vi har vært på det tørre når folk sier at vi fleiper med flodbølgekatastrofen. Det gjør vi ikke.

Hva inspirerer deg til å lage musikk?

– Jeg tenker riff hele dagen, de ligger i huet og rumler hele tiden. Riffene kommer først, så legges tekstene på. De handler stort sett om drap og vold, saftige ting. Det hele er ganske brutalt! Vi er noen gærninger, he he. Ikke

kom på konserten vår! Handler det ikke om å ta livet av noen andre, handler det om å ta livet av seg sjøl.

Gode anmeldelser

– Den første demoen fikk terning fem på Spot, men siden den gang har vi blitt mye dyktigere. Den første demoen var ganske skranglete til tider, den siste er jeg langt mer fornøyd med. Å få gode kritikker betyr at folk får lyst til å se oss live, og etter hvert som jungeltelegrafene går vil kanskje flere enn bare vennene våre like det vi gjør. I begynnelsen er kritikken et være eller ikke være. Etter hvert har det mindre å si, hvis folk kjenner musikken din. Jungeltelegrafene i Oslo er ganske effektive

Forbilder

– Fenriz fra Darkthrone har inspirert meg mye, selv om det blir en helt annen type musikk. Thrash og black metal er ganske forskjellige, også i riffene. Black Metal blir ganske teatralisk i uttrykket. Vi thrashere bruker f.eks ikke sminke og kostymer, men kler oss som mannen i gata. Mens vi er inne på forbilder, la meg nevne noen gitarister og låtskrivere jeg har hørt på fra jeg begynte å interessere meg for musikk: Jeff Hanneman i Slayer, og Mille Petrozza fra Kreator,

og James Hetfield i Metallica.

Utlandet

– Skal du lykkes i metal må du dra til utlandet, Europa og kanskje spesielt Tyskland. Der er det veldig svært, og mange interessante plateselskaper. Vi sender stadig demoer rundt omkring, men vi stresser ikke. Det blir nok et europeisk selskap i så fall. I Norge er det noen metalfestivaler som kunne vært kult å spilt på, Southern Discomfort i Kristiansand blant andre. Ellers så har vi skikkelig lyst til å dra på turne, i første omgang som support for noen større band. Det hadde vært kult.

Tromsø, Kaos

–Kaos er en velkjent plass, jeg har spilt der med Datsun og Hellride en håndfull ganger. Kaos er Tromsøs svar på Last Train i Oslo. Vi gleder oss mye til dette. Med oss har vi Slogstorm fra Alta, de spiller "Fæskmetal". Neida, men det er nærmere death metal enn thrash. Vi kjenner dem fra blant annet Rock In Oslo. Det blir fett.

(Blood Tsunami er tilgjengelig for gratis nedlasting på NRK Urørt.)

Kulturredaktør
Andreas Myrvold

MENS VI VENTER PÅ VERDENS UNDERGANG

Det nye transsubstansiasjonsdogmet

Orkaner, jordskjelv, regn og torden, vulkanutbrudd, krig, flystyrt, terrorisme og sult. Da har vi vel allerede mistet tråden og interessen. Men mer skal det bli. Apokalypsens ryttere galopperer i det fjerne Midtøsten. Tor med hammeren slår tilbake. Han har blitt overkjørt av Amerika og vil ha hevn. Hugin og Munin sprer budskapet om død og fordervelse, og selv hjemme hos de snille og gode raser byen ned i gjørma etter værgudens vrede over irriterende bruk av konsonanten r. Skal man ta toget, gå, eller bruke det private jetflyet man kjøpte på ebay? Hvilke hensyn kan man egentlig ta til byer i Japan når man må komme seg opp og frem i en fei?

Utenomekteskapelige ekspadaker florerer i mangfold og utvidelse; løgn, banning, stjeling og obstanasighet skal, eller skal ikke, serveres på et sølvollarfat til folket. Stille skrik forbigås av atomer og bomber. Hunder i vesker og blondt hår stjeler oppmerksomheten fra disse igjen.

Nøkkeldemonene raser rundt og sprer forvirring, tett i samarbeid med sokkedjevelen. Atkinsdietten fortæres ikke av tidens tann, men spiser heller sine egne. Jazz eller heavy? Noe å krangle om? Ingen forventer vel at du skjønner en trettenåring, og dessuten var visst ikke eyelineren vannfast likevel.

Og hva i alle dager skal man kle seg med? Hvordan er det mulig å komme seg gjennom dagen med grøntrutete skjorte? Hadde man tenkt litt raskere kunne jo klessvasken vært satt på i går.

Legemet og blodet er nemlig ikke lenger særlig mye tykkere enn vann, og opptrer visst både som brød og vin, piker og sang. Verden er liksom så vill og meningsløs, og fremtiden er ikke lenger så forutsigbar som den engang var, i alle fall om man skal tro prognosene. Uansett så står vi da igjen med disse tre: Tro, håp og kjærlighet. Men størst blant de alle er kaoset.

KONSERT

Jackie Leven

Tid: Onsdag 28.09

Sted: Blårock

Det blir nok et salig Leven. Eller ikke akkurat. Men bra blir det nok.

Blood Tsunami

Tid: Torsdag 29.09

Sted: Kaos, kl. 22:00

Blood Tsunami fra Oslo og Slogstorm fra Alta serverer metal og metal toppet med metal. Mmmm...Metal!

Magnet

Tid: Torsdag 29.09

Sted: Driv, kl. 22:30

Med sine vakre, vakre låter kommer Magnet for å forføre deg, kvinne som mann.

Kill

Tid: Fredag 30.09

Sted: Kulturhuset, Lillescenen, kl. 22:30

Musikere fra band som Jaga Jazzist, JR Ewing og No Place To Hide er med på dette prosjektet i regi av Riksutstillinga. Med på lasset er Are Mokkelbost og Kyrre H. Karlsen som utarbeider scene og lysdesign i ypperste klasse. Kill er nådeløs, risikofylt og full av fart.

Mari Boine

Tid: Lørdag 01.10

Sted: Kulturhuset, Storsalen, kl. 21:00

"Vuoi vuoi mu" stod ferdig som bestillingsverk til Telemarkfestivalen i Bø i sommer. Det skal være en ren og herlig opplevelse av.

Tim Scott McConnell

Tid: Onsdag 05.10

Sted: Driv

Spilte under semester kick-off på Campus og vi regner med at det virkelig sparkes fra i kveld også.

Holly Williams

Tid: Onsdag 05.10

Sted: Kaos

Indie-singer-songwriter Holly, datter av sin far og barnebarn av sin farfar bærer preg av sin arv, men er helt og fullt sin egen artist.

Jan Eggum

Tid: Onsdag 05.10

Sted: Driv, kl. 22:30

Korr e alle heltane, synger Jan Eggum. Er han en helt? Eller liker du bare sangene hans? Du finner han i alle fall på Driv i kveld.

Vågan Kvartett

Tid: Onsdag 05.10

Sted: Cirka, kl. 21:00

De grodde fram i Trondheim, på jazzlinja og gutta spiller kun eget materiale. Energisk og moderne jazz-pop.

The Considerate Lovers/ Working Title Heroes

Tid: Torsdag 06.10

Sted: Kaos

Dobbelkonsert, to til prisen av en! Lokale helter serverer ROCK til musikk- hungrige publikummere. The Considerate Lovers og Working Title Heroes, hvilken kombinasjon. Vi lukter ikke bare manns blod, men også en saftig konsert opplevelse.

DIVERSE

Onsdager

Strøket- billig drikke, stort dansegulv. Hæla i taket og tenna i tapetet.

Torsdager

Driv- rimelig vin i glass og flasker

Fredager

Offside- Metalkveld, Mørk musikk, mørkt øl, mørk bule.. Ta med lommelykt

Mandager

Blårock- Blåmandag, her finner du ikke mandagsmårra blues, men mengder med rock. Og øl.

Alternativmessa

Tid: Onsdag 28.09-lørdag 01.10

Kulturhuset, Stortorget, Telegrafbukta

Utstillinger, happenings og mye, mye mer.

Den lille muldvarpen

Tid: Torsdag 29.09

Sted: Kulturhuset, Storsalen, kl. 18:00

Et stykke for både store og små. En dag den lille muldvarpen stikker hodet opp for å se om sola hadde stått opp, slipper noen en bæsj på hodet hans. Vi følger den absurde jakta på synderen. En herlig fortelling!

Internasjonalt seminar: Afghanistan

Tid: Torsdag 29.09

Sted: Kulturhuset, kl. 20:00

Innleder er Unni Rustad. Hun har jobbet for Redd Barna i Afghanistan, der hun har samlet historier fra kvinner og barn.

Lørdagsuniversitet

Tid: Lørdag 01.10

Sted: Driv, kl. 13:00

Sigrun Høgtveit Berg fra Forsknings- og studieavdelingen holder foredrag på temaet: Med rett til å elske. Kjærlighetsintriger i mellomalderen

Kvinner på randen

Tid: Onsdag 05.10-torsdag 06.10

Sted: Kulturhuset, Storsalen, kl. 19:30

Humortrioen fra Bergen kommer for å trimme lattermuskelen din, noe nytt noe gammel

Internasjonalt seminar

Tid: Torsdag 06.10

Sted: Kulturhuset, kl. 20:00

ATTAC Tromsø arrangerer debatt på tema: "Global skattepolitikk: For en mer rettferdig globalisering"

Lørdagsuniversitet

Tid: Lørdag 08.10

Sted: Driv, kl. 13:00

Lørdagsuniversitetet står fortsatt i kjærligheten og hjertets tegn. Synnøve des Bouvire fra Institutt for kultur og litteratur holder foredrag på temaet: Gror det kjærlighet i en gresk tragedie?

FILM

Fem ganger to

Premiere 30.09

Sted: Fokus Kino

Et par skilles etter 10 års samliv. Med utgangspunkt i signeringen av skillsmissepapirene får vi servert fem blikk inn i det som ledet fram til skillsmissen, samlivet deres. Historien blir fortalt i omvendt rekkefølge, det iste blir det første. Pussig og nøktern fil om livet, kjærligheten og sånt.

Better late than never

Premiere 07.10

Sted: Fokus Kino

Andy Stitzer er en 40 år gammel mann som har opplevd det meste, utenom en ting. Andy har en god jobb, gode venner og en stor action figur samling. Hans venner ser på det som en oppgave og hjelpe han, men når han møter trebarnsmoren Trish snur ting seg. Kanskje hun får han til å tre ut av det 40 år lange sølibatlivet?

Izzat

Premiere 07.10

Sted: Fokus Kino

Livet er en æressak. Vi følger det kriminelle gjengmiljøet som blomstret opp på 80-90 tallet i Oslo. Vi følger vennene Wasim, Riaz og Munawar, barn av pakistanske innvandrere. De tar snarveien til berømmelse og penger via gjengen East Side Crew. Wasim blir sendt bort for å gå på koranskole i Pakistan, men slutter seg til gjengen når han returnerer. Kokain, blod og ære. Om ikke handlingen frister er filmmusikken nok til å vekke en interesse. Gluecifer, Madrugada, Jokke, DumDum og WE med flere. Trenger vi si mer?

Det sjuende innseglet

Tid: Søndag 09.10

Sted: Driv

En ridder kommer hjem til sitt hjemland Sverige etter korstog, og der på stranden venter Døden. I et forsøk på å kjøpe seg tid utfordrer han Døden til et slag sjakk. Vinner han får han leve, vinner Døden må han dø sammen med alle han har møtt i livet. Dette mesterverket fra Ingmar Bergmann er et møte med Bergmans egne demoner.

Life of Brian

Tid: Søndag 02.10

Sted: Driv

Dette er filmen som er like kontroversiell i dag som når den så dagens lys for 25 år siden. Du enten elsker eller hater den. Filmen handler om Brian som ved en feil blir utpekt som Messias. Vi sier ikke mer. Dette er britisk humor på sitt aller aller beste.

Nord-Norgebanen

Ut?